

ÖZYÖNETİM

demokratik sol gençlik dergisi

MAYIS 1977 ● YIL:1 ● SAYI:1 ● AYDA BİR ÇIKAR ● 250 KURUŞ

İnşaatlar
dağbaşılarından
deniz olmak için doğurlar
denize kasıplar
biz
fabrikalardan
fabrikalardan doğu, oruz
umutlar bir
sorunlar bir
bir alanların birliği
değiştirecek düzeni
biliyoruz

Mustafa Pala

BAŞLARKEN....

ÖZYÖNETİM kimsenin kimseyi eze-meyeceği sömüremeyeceği insan kişiliğinin ve insanlığın her türlü baskı ve yabancılaşmadan kurtulacağı gerçek bir ÖZGÜRLÜK ve EŞİTLİK düzenidir.

ÖZYÖNETİM herkesin topluma yeteneğince ve gücünün yeterince katkıda bulunduğu, toplumunla herkesin gereksinmelerini hakça karşıladığı bir DAYANIŞMA düzenidir.

ÖZYÖNETİM emeğin yarattığı değer emeği verenlerde biriktiği, bu birikimin toplum yararına nasıl kullanılacağını emeği verenlerin saptadığı ve yaşamlarını emekleriyle kazananların çalışma koşullarını düzenlemekte de yetkili olduğu EMEĞİN ÜSTÜNLÜĞÜ'ne dayalı bir düzendir.

ÖZYÖNETİM insan yapıcılığını ve yaratıcılığını, halkın ortak gücünü ve ülkenin kaynaklarını tüm verimiyle ve canlılığıyla toplumsal adalet içinde harekete geçirerek GELİŞMENİN BÜTÜNLÜĞÜ'nü en iyi sağlayabilen düzendir.

ÖZYÖNETİM çalışma koşullarının düzenlenmesinden yerel yönetime ve devlet yönetimine kadar toplumsal yaşamın her düzeyinde ve kesiminde HALKIN KENDİNİ YÖNETMESİ'dir.

ÖZYÖNETİM kısaca DEMOKRATİK SOL'UN TEMEL KURALLARI'nın uygulamaya geçildiği ileri bir insanlık ülküsünün gerçeklik kazandığı demokratik ve çağdaş toplumsal düzendir.

Dergimiz Demokratik Sol düşünceye inanan halkçı-devrimci gençliğin birleşme gereğinden ve isteğinden doğmuştur. Birkaç kişinin özleminin ve çabasının değil ülkemizin nesnel koşullarının dayatması sonucu inançlı ve özverili bir kadronun somut çabasının ve emeğinin ürünüdür.

Dergimiz Demokratik Solcu gençliğin kendi varlığının ve görevlerinin bilincine varması, kişiliğini ve saygınlığını kazanmak istemesi çeşitli aldatmaca ve saptırma çabalarından korunma kaygısının zorlaması sonucu da ortaya çıkmıştır.

Dergimiz ülkenin ve halkın sorunlarının, düzenin çelişkilerinin ve bozukluğunun açığa çıktığı, bir kısım egemen güçlerin oluşturduğu faşist yönetimin baskı ve saldırılarının doruğuna yükseldiği tarihsel önemi çok büyük olan bir dönemde çıkıyor.

Dergimiz sınıflararası çelişkinin derinleştiği ve savaşımın keskinleştiği bir ortamda halkın yanında onun uğraşına katkıda bulunma amacıyla yayın yaşamına atılıyor. Bu nedenle yalnız gençlikle değil bütün halkla bütünleşmek amaçladır.

ÖZYÖNETİM fabrikalarda en ağır
(Devamı sayfa 7'de)

ECEVİT:

Kamu iktisadi kuruluşlarında kendi kendini yönetim uygulayacağız

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, Kayseri'deki görkemli açık hava toplantısından sonra partili işçi ve sendikacılarla yeni CHP programını tartışmış, onların sorularını yanıtlamıştır. Ecevit, çeşitli işçi sorunlarını ve bunların Demokratik Sol çözümlerini açıklarken iktidara geldiklerinde kamu iktisadi kuruluşlarında özyönetim (kendi kendini yönetim) uygulanacağını belirtmiştir.

Ecevit bu konuda şunları söylemiştir:

"Biz kamu iktisadi kuruluşlarına da yeni bir düzen getireceğiz. Bu kuruluşlarda tüm çalışanların kendi kendilerini yönetmeleri, kuruluşları yönetmeleri kuralını uygulayacağız.

Kamu iktisadi kuruluşlarından, ekonomik işlevi ağır basanlarda, bir kamu hizmeti görmekten çok ekonomik işletmecilik niteliği taşıyanlarda, yönetime çalışanlar egemen olacaktır.

Çalışanlar derken, işçilerle birlikte, mühendisleri, teknisyenleri, büro görevlilerini de kast ediyoruz.

Bunların hepsi yasal durumları bakımından işçi sayılacaklar. Genel müdür de bir anlamda, işçilerin işçisi olacak. Çünkü belli nitelikte adaylar arasından işçiler seçecekler genel müdürü. Öylelikle bu kuruluşlarda kamu görevlisi-işçi ayrımı tümüyle ortadan kalkmış olacak.

Kamu hizmeti işlevi üstlenmiş kamu iktisadi kuruluşlarında, hatta genel olarak devlet dairelerinde de kendi kendini yönetim ilkesini, değişik biçimlerde ve ölçülerde uygulayacağız.

Tabii, yönetim yetkisiyle birlikte sorumluluğu da üstlenmiş olacak işçiler. Fakat devlet, kamu iktisadi kuruluşlarına, ekonomi gereklerini zorlayan bir takım sosyal amaçlı görevler ve yükümlülükler yüklerse, onların bedelini bu kuruluşlara hazineden ödeyecek. İşçiler üstlenemeyecekler bu yükleri. Kamu iktisadi kuruluşları, devletin sosyal amaçlı bazı politika kararları nedeniyle açık verecek olursa, bu açığa doğrudan doğruya devlet üstlenecek.

Onun ötesinde, işçiler, tamamiyle ekonomik bir işletme gibi çalıştırabilecekler bu kuruluşları... Verimlilikteki ve kardaki artışla, işçilerin gelirindeki artış da hızlanmış olacak.

Bugün kamu iktisadi kuruluşlarındaki partizanlıktan işçilerin büyük şikayeti olduğunu biliyorum. Kendi kendini yönetim düzeniyle partizanlık da ortadan kalkacak. Partizanlığın girdiği yerde verim düşer, huzurlu çalışma ortamı sağlanamaz olur. Ama yetki ve sorumluluk işçilerde olduğu vakit kimse bir bakandan kart getirerek işe giremeyecek, partizanca kararlar verilemeyecek. Çünkü millet adına patron, doğrudan doğruya o kuruluşlarda çalışanlar olacak. Kimlerin işe alınacağını da, işletmelerin nasıl yönetileceğini de kendileri kararlaştıracaklar.

Böylelikle hem kamu iktisadi kuruluşları ve devlet kurtulacak, hem işçilerin geliri yükselecek, işçi-kamu görevlisi ayrımı ortadan kalkacak, hem de işçilerin, yalnız kamu iktisadi kuruluşlarında değil, devlet yönetiminde de etkinliği artacak.

Halk iktidarı işte bu yollardan oluşacak. Demokrasimiz bu yollardan daha çok gerçeklik kazanacak.

Bugün hükümete gelip partizanlık yapanlar, kamu iktisadi kuruluşlarını partizanca amaçlarla kötüye kullanarak ne kadar siyasal güç kazanabiliyorlarsa, bizim kuracağımız kendi kendini yönetim düzeninde işçiler daha çok siyasal güç kazanmış olacaklar. Hem de kamu iktisadi kuruluşlarını kötüye kullanarak değil, toplum yararına çalıştırarak kazanacaklar bu gücü.

öğretmen liselerinde ve eğitim enstitülerinde halkçı-devrimci savaşım sürüyor...

MC hükümeti iş başına gelmesiyle el atıp, işlemeze hale getirdiği yerlerden en önde gelenleri öğretmen liseleri ve eğitim enstitüleridir. Suyu baştan kesmek mantığı ile çok sistemli ve bilinçli bir şekilde uygulamaya konulan "Eğitimin Faşistleştirilmesi" yönetici, eşkiya işbirliği ile gerçekleştirilmeye çalışılmaktadır. Bu planın ilk adımında yurtsever öğretmenler, yöneticiler sürülüp değiştirilmiş, ikinci adımında göstermelik sınavlarla faşist sürüler öğretmen liselerine ve eğitim enstitülerine doldurulmuştur. Bundan sonradır ki baskı, terör alabildiğine artmış, öğretmen liseleri ve eğitim enstitüleri "Faşist İşgal" altına alınmıştır. Faşist demagojinin kandıramadığı halkçı-devrimci, yurtsever öğretmen adayları hiç nedensiz yöneticiler tarafından okuldan uzaklaştırılmaya ve zorbalar tarafından sindirilmeye çalışılmaktadır. Bu saldırılar o derecelere ulaşmıştır ki "ATA-TÜRK ROZETİ" bile takmak dövülmek veya "komünist" olduğu gerekçesi ile disiplin kurulunca cezalandırılmak için neden olmaktadır. Öğrenciler zorla veya tehdit edilerek yürüyüşlere, Ülkü-Bir çalışmalarına götürülmekte, Ülkü Ocak'ları için zorla yardım toplanmaktadır. Yardım etmeyenler, kendi siyasetleri doğrultusundaki çalışmalara katılmayanlar dövülmekte, işkenceden geçmekte, yada okula sokulmamaktadır. Aksu öğretmen lisesinden bir yurtsever şöyle haykırmakta "Yatakhane yatarken bakarsın 10 kadar zorba gelir, Zaten "kurban" önceden bellidir; ona yaklaşıp "yürü" derler. Okulun tuvaletine yada koridora götürülür, 15,20 kişi birden başları birtek halk çocuğunu dövmeye. Bir yönetici gelirse, dövenler sözde kaçarlar. Bakarsın ki, yönetici dişlerini gösterip sormakta: "Ne yaptın seni böyle iyice benzetmişler". Acınamı yanarsın, bu zevkle söylenmiş sözemi?" (TMGT Gençlik Bülteni Sayı-3'ten alınmıştır.) Samsun Eğitim Enstitüsü öğrencileri ise şöyle sesleniyorlar: "3000 öğrencisi olan okulumuzda sayıları 100'e varmayan ve son yapılan sınavlarla okulumuza yerleştirilen faşist milisler, okulumu-

zun yöneticileriyle işbirliği halinde terörlerini sürdürmekte. Saldırı planları ve saldırı aletleri, yine okulumuz öğretmenlerinden Burhan Şahin'in odasından yürütülmektedir. Adam vermaktan sanık hapisane kaçınları yöneticiler tarafından saklanıp korunmaktadır. Öğrenci Birliği seçimlerini büyük bir çoğunlukla eze eze aldığımız halde, yönetim hiçbir yasal çalışma yapmamıza izin vermemektedir."

Bu örnekleri Türkiye genelinde çoğaltabiliriz ve her yerde aynı baskıyı görebiliriz. Tüm bu baskılara ve saldırılara rağmen MC öğretmen okullarında belli bir sındırmayı başarabilmiştir ama övünerek söylüyoruz ki Öğretmen Okulları FAŞİSTLEŞTİRİLEMEMİŞTİR. Halkçı-Devrimcilerin, yurtseverlerin boyun eğmezlikleri ve direnişleri sürmektedir.

Faşist işgallerin kırılacağı gün yakındır. Bu savaşımın başta öğrenci velileri olmak üzere tüm yurtseverlere görev düşmektedir. Ana-babalar çocuklarının direnişlerine omuz vermeli, Veli Dernekleri kurarak demokratik baskı unsuru olmalıdırlar. Tüm anti-demokratik uygulama içine girenler yasa dışı faaliyetlerde bulunanlar teşhir edilip halkımıza tanıtılmalıdır.

MC'nin uşaklığını yapanlar, egemen güçlere sığınıp eşkiyalığa çıkanlar unutmayın ki hesap günü yakındır. Hiçbir güç sizi kurtarmıyacaktır. Halk İktidarında suçlu sandalyesinden.

Öğretmen okullu arkadaşlar okullarınızda yasa dışı uygulamalar ve saldırılar içinde olanların isimlerini derginize ÖZYÖNETİM'e iletin.

anadolu

Anadolunun
Toprağı ürünü
Bitek

Çorak
Solgun
Gümrah
Yürüyor Anadolu
Varacak bir yere
Ulaşacak biliyorum.

Muhammed GÜZEL

KÖYLÜ DERNEĞİ FİKİRTEPE ŞUBESİ KURULDU

Rahşan Ecevit'in Genel Başkanlığına yaptığı Köylü Derneğinin İstanbul Kadıköy İlçesinde ki Fikirtepe-Devrim Mahallesinde bir şubesi açılmıştır.

Fikirtepe'de Atatürk Eğitim Enstitüsü yakınında açılan bir komando yurdu nedeni ile yoksul emekçilerin yaşadığı bu semtte faşist baskı ve saldırılar doruğuna yükselmişti. Emekçi halkın toplanabileceği bir derneğe duyulan gereksinme sonucunda Fikirtepe Demokratik Solcu gençlerinin önderliğinde açılan şube çevrede büyük bir sevinçle karşılanmış ve halkın katkılarıyla kısa sürede çalışmalarına başlamıştır.

Köylü Derneği Fikirtepe Şubesi Yönetimi şu arkadaşlardan oluşmuştur: Haydar Taluk (Başkan), Dursun Yılmaz (Sekreter), Mehmet Ali Öfkeli (sayman), Nevzat Berk (üye), Bayram Aslan (üye), Yönetici arkadaşlardan edindi-

ğimiz bilgilere göre, Köylü Derneği bu büyük gecekondu bölgesinde yoksul halkın sağlık gereksinimini bir ölçüde olsun karşılayabilmek için parasız doktor muayenesi sağlayacaktır, ayrıca okuma yazma kadınlar için biçki-dikiş kursları düzenliyecektir. Halkın yol, su ve taşıt gibi toplumsal sorunlarını da halletmeye çalışacak olan dernek bunun yanı sıra çevre esnaf ve sanatkarlarının sorunlarına eğilmiş ve bu sorunların çözümü için dernek bünyesinde bir komite kurulmuştur.

Özyönetim dergisi olarak büyük güçlükler içerisinde özveriyle çalışan Fikirtepe'li ülküdaşlarımızla başarılar diler, bütün okuyucularımızı dernekte kurulan kitaplığa katkıda bulunmaya çağırırız.

Adres: Köylü Derneği Fikirtepe Şubesi, Devrim Mahallesi Özen Sokak No: 6

Kadıköy İSTANBUL

OKUYUCU ARKADAŞ!...

Bu dergi ile DEMOKRATİK SOL kuramın kitlelere açılmasında, tanıtılıp kavratılmasında kendi yeteneğimizce ve gücümüzce katkıda bulunmaya çalışacağız. İnanıyoruz ki elimizdeki bu

dergi ile özellikle gençlik kesimindeki belli bir susamışlığa cevap vererek bir boşluğu dolduracağız. Bu konuda en büyük güvencemiz sizler; Demokratik Sola gönül verenlerdir. Bu nedenle derginin yaşaması ve savaşımını başarılı bir şekilde sürdürebilmesi için:

OKU,
OKUT,
ABONE OL,
ABONE BUL.
YÖRE HABERLERİNİ İLET,
DERGİNE SAHİP ÇIK.

ÖZYÖNETİM

ÖZYÖNETİM

Sahibi:
Fatih DÜNDAR
Genel Yayın Yönetmeni:
Yunus GÜZTOKLUSU
Sorumlu Yazışları Müdürü
Ali TÜRCAN
Yönetim Yeri:
İzmir Caddesi 45/2
Kızılay/ANKARA
Yazışma Adresi:
P.K. 238 Kızılay / ANKARA
Yıllık Abone Ücreti
30 TL
Basıldığı Yer:
EM-AŞ Veb Ofset Tesisleri
Ulus/ANKARA

MC iktidarının son günlerini yaşadığı ülkemizde işçiyeye, öğrenciyeye, yoksul köylüye ve tüm yurtseverlere karşı baskı, terör ve kanlı cinayetlerle iktidarını sürdürmek istediği bir dönemde 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMINI kutluyoruz.

İçinde yaşadığımız dönem, ülkemizde ekonomik ve siyasal bunalımın giderek derinleştiği, faili meçhul siyasi cinayetlerin ve işkencelerin artık MC iktidarı tarafından olağan karşılandığı, çok güç bir dönem olarak tarihe geçecektir. Dışa bağımlı işbirlikçi burjuvazi böyle bir dönemde, giderek birleşen güçlenen işçi sınıfı hareketini bastırmak için yeni yeni oyunları gündeme getiriyor. İşte böyle bir dönemde tüm dünya işçilerinin emperyalizme, her türlü sömürüye karşı; birlik ve dayanışma bayramı olan 1 Mayıs'ı kutluyoruz. Burjuvazinin tüm yutturmacalarına bahar bayramı yalanlarına karşın işçi sınıfımız bu sene de 1 Mayıs'a gerçek değerini verecektir. Neydi bu günü işçi bayramı yapan, durup dururken ortaya çıkmamıştı. Elbette bunun somut bir nedeni vardı, hem de hiç kimsenin yadsıyamadığı.

Kapitalizmle birlikte burjuvazi (anapara unsurları) ile emekçiler arasındaki çelişkilerde ortaya çıkarak artmaya başladı. İşsizlik, yokluk, boğaz tokluğuna 14, 15 saat çalışma; kapitalizmin geliştiği her yerde gözler önüne serdiği tablo idi. 19. yüzyılın sonlarına doğru Amerika'da burjuvazi oldukça örgütlü bir görünüm almış, tekelleşme dönemi başlamıştı. Daha 1860 yıllarında A.B.D. de, sanayi ve ulaştırma kollarında 1. 800. 000 işçi vardı. Gelişen teknoloji iki karşıt sonuç doğuruyordu. Birincisi; üretkenliğin artması ile kapitalistlerin kârı ve sömürüsü artıyordu, ikincisi, insanların yerini makinelerin alması ile işsizler ordusu büyüyor, ücretler düşüyordu. 1874 yılının ilk günlerinde, sanayiciler dört eyalette birden ücretlerin düşürülmesine karar verdi. Bu karar zaten güç koşullar altında yaşam savaşını sürdüren emekçilere yeni bir darbe idi. İşçiler karara karşı direnişe geçtiler. İşçilerin bu demokratik direnişi polislerin ve anaparacıların (Sermayenin) örgütlediği adına "milli muhafız" denen profesyonel silahlı zorbalardan bastırıldı.

İşçiler artık haklarını almak için kapitalizme karşı örgütlü bir mücadele gerektiğini görmüşü, bunu engellemek için baskı ve terör tüm yönleriyle uygulanıyordu. Kısa bir süre sonra Pensilvanya kömür işçileri direnişe geçtiler. Gerek işçilerin örgütlülüğünün yetersizliği gerekse profesyonel grev kırıcıların ve ajanların çalışmaları ile direniş, kanlı bir şekilde bastırıldı. 10 işçi önderi asıldı. 1877 yılında Amerikan işçi sınıfının en örgütlü kesimi olan demiryolu işçileri harekete geçtiler. Maden işçileri ve birçok fabrika işçisi onların peşinden direnişe katıldılar. Demiryolu işçilerinin direnişinin yaygınlaşmasıyla, kanlı terör de hızlandı. Baltimore'da polislerin ateşi sonucu 12 işçi öldürüldü. Bu arada burjuvazinin borazanlığı yapan bir gazete şunları yazıyordu "Ekme ve suyla yaşamayan zaten yaşamaya layık değildir. Unutulmamalıdır ki düşük ücretle çalışmak isteyen yığınları, bir avuç anarşist-komünistin engellemeye hakkı yoktu. Ezileceklerdir. Ülkede devletin kanunları yürürlüğe girecektir!"

1 Mayıs 1886 günü Amerikan işçi sınıfının bilinçli ve örgütlü

kesimi sekiz saatlik çalışma günü için ülke çapında genel grev ilan ettiler. Genel grevin ilk iki günü olaysız geçti. Fakat polis buarada hazırlıklarını tamamlayordu, profesyonel grev kırıcıları, serseriler silahlandırılıyordu. İşçi liderleri konuşmalarıyla haklı istemlerini haykırıyorlardı. İşçilerin en ufak istemlerini bile kanla bastıran Amerikan burjuvazisinin bu genel grev karşısındaki tepkisi oldukça sert oldu tüm ülkede grevdeki işçilerin üzerine ateş açıldı. Tüm bu saldırılar ve cinayetler işçilerin direnişini kıramadı. Bu demokratik direnişin bastırılması ve terörün sürdürülmesi için işadamları binlerce dolar ödül verecekti, tüm işçi liderleri tutuklanıyordu. August Spies, Michael Sschwap, Sam Fielden, Adolp Fisher, George Engel, Oscar Neebe, Louis Lingg gibi işçi liderleri cinayet suçundan

ALMANYA 1929

Alman emekçilerinin 1 Mayıs'ı ilk kutlaması 1923 yılında polislerin engellemesi ile karşılaştı. Ama engellenmenin açık terör haline geldiği yıl 1929 oldu. Berlin, Münih, Hamburg polisi gösterileri yasakladı. Sendikalar kararı tanımadı "1 Mayıs hazırlık Komitesi" kuruldu. Gösterilerin sonucu: 33 ölü, 100 den fazla yaralı.

BULGARİSTAN 1936

Faşist krallık hükümeti, 1 Mayıs'ı amacından saptırmak için, o günü devlet sendikalarının resmi bayramı olarak ilan etti. Örgütlü işçiler, bayramın resmi niteliğinden yararlanarak 1 Mayıs'ı anti-faşist, anti-emperyalist kitle gösterilerine dönüştürdüler.

1 MAYIS Türk ve dünya emekçilerine kutlu olsun

tutuklanmışlardı. Parsons yakalanamıyordu Sonunda Parsons kendisi teslim oldu. Dava bir yıl sürdü. Parsons ve arkadaşları idama mahkum edildiler. Dava boyunca yoğun olarak süren tartışmalar, kitle gösterileri 1 Mayıs 1886'nın anlamını Amerika sınırlarının dışına çıkarmıştı. Bütün ülke emekçileri sekiz saatlik işgünü için başlatılan bu haklı eyleme sahip çıkarken burjuvazinin katliamını nefretle, hayatlarını kaybeden işçileri saygıyla anıyordu.

1 Mayıs ilk kez 1889'da Fransa'da 138 kente birden kutlandı. On binlerce işçi meydanlarda 8 saatlik iş günü için haykırdu. Fransa'da tüm baskılara ve cinayetlere rağmen 1891'de 1906'da 1 Mayıs aynı coşkuyla kutlandı. 1906'daki gösterilerde 1100 işçi öldü. Sendika yöneticileri tutuklandı.

ÇARLIK RUSYASI 1913

Tüm tehditlere tutuklamalara rağmen Çar hükümeti 250 bin emekçinin Petersburg'da yaptığı gösterileri engelleyemedi.

TÜRKİYEDE 1 MAYIS

Bahar bayramı değil İŞÇİ bayramı. Türkiye işçi sınıfı kendi savaşımı ile birlikte dünya emekçilerinin uluslararası birlik ve daya-

nışma gününe sahip çıkmıştır. Yurdumuzda 1 Mayıs ilk defa 1910 yılından itibaren kutlanmaya başlamıştır, fakat o tarihlerde yığınsal gösteriler haline dönüştürülemedi. İlk kitlesel 1 Mayıslar işgal kuvvetlerine karşı Ulusal Kurtuluş Savaşı sırasında kutlanmıştır.

1921 yılı İstanbul emperyalist orduların işgali altındadır, işbirlikçiler bugün olduğu gibi o günlerde emperyalistlerin uşaklığı yapmaktadırlar. Böyle bir ortamda emekçiler, halkımızın direnişini bilemek için 1 Mayıs yürüyüşü tertiplerler. 1 Mayıs 1921 de binlerce işçi Sarayhanebaşında toplandılar, Hürriyet-i Ebediye Tepesine dek yürüdüler. Burda yapılan konuşmalarla işçilerin savaşımı ve kararlılıkları anlatıldı. İşgal kuvvetlerine ve yerli işbirlikçilerine Emekçilerin direniş gücü gösterildi. Sayıca az olmalarına rağmen, işçi sınıfı Ulusal Kurtuluş Savaşına tüm gücü ile katılmış, yeteneğince katkıda bulunmuştu.

Cumhuriyet Tarihi boyunca 1 Mayıs'ın kutlanması çeşitli gerçeklerle önlenmek ve gerçek anlamı çeşitli yöntemlerle yozlaştırılıp gözden kaçırılmak istenmiştir.

Geçen yıl satılmış Türk-İş yönetiminin çeşitli daleveralarına rağmen DİSK'in öncülüğünde bütün işçiler ve diğer emekçi kesimler 1 Mayıs'ı kitlesel bir biçimde kutlamışlar yalnız İstanbul'da yapılan açık hava toplantısına üçyüz bini aşkın emekçi katılmıştır.

Bu yıl daha yaygın ve daha etkin bir biçimde kutlanacağına inandığımız 1 Mayıs'ta Türk emekçileri:

- 1- Faşist MC yönetime karşı kararlı ve bilinçli tepkisini bir kez daha ortaya koyacak bozuk düzene olan hoşnutsuzluğunu eyleme dönüştürecekler.
  - 2- Kurtuluşunun EMEĞİN ÜSTÜNLÜĞÜ'nü bir temel kural olarak benimseyen DEMOKRATİK SOL akımının başarısında olduğunu bir kez daha anlayacaklar.
  - 3- Faşist yönetimin yıkılması ve Demokratik Sol'un iktidarı olması ve emeğin özyönetiminin kurulması için 5 Haziran seçimlerinin kazanılması gerektiği kavranmıştır. Bazı sarı sendikacıların bu konudaki bukelemon tutumuna rağmen faşistlerin kanlı saltanatı emekçilerin kararlı tavrıyla yıkılacaktır.
  - 4- 1 Mayıs'ın emekçi bayramı olarak yasallaşması için gerekli savaşım verilmelidir. "Bahar bayramı", "Çiçek bayramı" gibi aldatmacaları sona erdirilmelidir.
- 1 Mayıs bütün Türk ve Dünya emekçilerine kutlu olsun.

**Her bir mayısta
uyanana dev görürde
daha bir umutla
bakarız yarınlar...**

1 Mayıs

Günlerin bugün getirdiği
Baskı, zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yepyeni bir güneş doğar
Bizde ve ülkelerde

1 MAYIS! 1 Mayıs!
İşçinin-emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Yepyeni bir güneş doğar
Dağların ufuklarından
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın doruklarından
Yurdumun güneşli günleri
Mutlak gelen gündedir
Gün gelir gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kâğıt gibi erir gider

1 Mayıs! 1 Mayıs!
İşçinin-emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Vermeyin insana izin
Kanması ve susması için
Hakkını alması için
Kitleyi bilinçlendirin
Yurdumun mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir
Yurdumun mutlu günleri
İşçinin ellerindedir

1 Mayıs! 1 Mayıs!
İşçinin-emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

kendi kendini yönetme eğilimi

Toplumsal değişimin büyük bir hız kazandığı çağımızda öteden beri var olan bazı kavramlar git gide artan bir önem ve nesnel bir kuvvet kazanmaktadır. Özyönetim bu kavramların başında gelmektedir. Özyönetim kavramının güncelleşip gündeme girmesi tarihin akışının, insanlığın gelişim çizgisinin bir gereğidir. Bu aşamada özyönetim kavramı insanların kafasında dumanlı bir ülkü, bulanık bir kavram olmaktan çıkmakta billurlaşmış berraklaşmaya ve açıklık kazanmaya başlamaktadır.

Bununla birlikte özyönetim kavramı yeni bir kavram değildir. Eski çağlardan beri sömürü ve yabancılaştırma olgusuna koşut olarak gelişen yöneten-yönetilen ilişkisi insanların kafasında yer almıştır. Bu ilişkinin sonucu olarak özellikle toplumların ezilen kesimlerinde beliren tepkiler zaman zaman bulanık ve kararsız da olsa kendi kendini yönetme eğilimine veya isteğine dönüşmüştür.

Bu eğilimin eyleme dönüştüğü de görülmüştür. 1871 Paris avaklanması ile insanlık dışı bir baskı yönetimine son vermeyi başaran Fransız emekçilerinin daha önce saptadığı bir yönetim biçimi yoktu. Eski baskı yönetimini sona erdiren emekçiler yöneticisiz kalmıştı. Bu aşamada en doğal ve en doğru eğilim kendiliğinden gerçekleşmeye başladı ve emekçiler kendi kendilerini yönetmek durumunda kaldılar.

Paris'te kendi kendini yönetme deneyimi çeşitli dış etkenlerden dolayı yarıda kaldı. Karşı devrimci güçler duruma egemen olamayıp yenilselerdi Paris'li emekçiler ne yapabileceklerdi? Halkın kendini yönetmesi geçici bir dönemin zorunlu olarak yol açtığı bir yönetim biçimi olmaktan kurtulup gerekli kurumsal ve yasal düzenlemelere kavuşabileceklerdi? Yoksa geçiş dönemi sonunda yeni ayrılmalar belirip yöneten-yönetilen ilişkisi yeniden ortaya çıkacak mıydı? Bu sorular henüz bugün de kesin yanıtını bulamamıştır.

Kendiliğinden özyönetim deneyimine bir örnek de kendimizden verebiliriz. Paris avaklanmasından yüz yıl sonra işverenler vasa dışı bir tutumla vermediği haklarını el geçirmek için ALPAGUT Linyit İşletmesi işçileri üretimi ve yönetime el koydu. İşçiler kendi aralarında oluşturdukları kurullarla ve koydukları kurullarla kendi kendilerini yönetmeye ve üretimi daha da arttırarak yeniden sürdürmeye başladılar. Zamanın iktidarının zor yoluyla bastırıldığı bu özyönetim eylemi kısa bir süre devam etmesine karşın büyük bir başarı olarak nitelenebilir. İşçiler türlü baskılar ve elverişsiz koşullar altında üretimi iki katına yakın arttırmayı ve işletmenir kazancının yükseltmevi başarmışlardır.

Alpagut olayı, özyönetim kavramının her gündeme gelişinde çıkarsal ön yargıyla Türk işçisinin kendi kendini yönetecek yeteneğe ve etkinliğe sahip olduğunu, çağdaş ekonomi ve işletmecilik bilgilerinden yoksun bulunduğu söyleyen anapara çevrelerine ve onların "bilimsel" papaganlarına bizzat Türk işçisinin tokat niteliğinde verdiği bir yanittir.

Çağımızda insanlar arasındaki etkileşim araçları ve iletişim ağları olağanüstü artmıştır. Eğitim ve bilgi akışı kitlesel bir nitelik kazanmıştır. Bu gelişmeler insanların toplum düzenini etkileme ve devlet yönetimine katılma isteğini arttırmıştır. Böylece insanlardaki kendi kendini yönetme eğilimi daha da güçlenmeye başlamıştır. Özgürlük kavramının sovet bir kavram olmadığı, toplumsal etkinliği olmayan, toplumu etkileme olanağı bulunmayan kişilerin görünürde ne denli ileri haklara sahip olursa olsun gerçekte özgürlükten yoksun olduğu anlaşılmıştır.

Bu gelişmeler ve gerçekler günümüzde çağdaş sol akımların içeriğinin belirlenmesinde etkili olmaktadır. Hiç bir sol akım insanlarda güçlenen bu demokratik ve devrimci eğilimlere karşı ilgisiz kalamaz. Kalırsa halk bu ilgisizliği gösteren akımlara ilgisiz kalarak onların güçlenmesini önler. Çağdaş sol akımların özyönetim kavramına yönelmesi ve değişik ölçülerde de olsa bu kavramı benimsemesinin temelinde halktaki bilinçlenme yatar.

sömürü aygıtı ve yabancılaştırma olgusu

İnsanlığın ilkel topluluklar biçiminde yaşadığı çağlar bir vana bırakılırsa tarihsel gelişimin bütün evrelerinde değişik sömürü aygıtlarının ve bunlara bağlantılı olarak yabancılaştırma olgusunun varlığını saptayabiliriz.

İlkel topluluklarda üretim araçları gelişmemiştir, üretim ilkel yöntemlerle yapılıyordu. Doğal olarak mülkiyet kavramı da gelişmemiştir. İnsanlar yaşam koşullarının dayatması sonucunda kendi aralarında belli bir uyum sağlayarak dayanışma içinde doğaya karşı savaşım veriyorlardı. Bu topluluklarda sınıflaşma yoktu ve işbölümü de yaşa ve cinsiyete göre yapılıyordu. Topluluk içinde sömürü aygıtları ve egemen güçler belirmediğinden emeğin yarattığı değer emeği verenlerde kalıyordu ve bu topluluklar kendi kendilerini yönetiyorlardı. Uygarlığın gelişmesinden dolayı insanların doğaya karşı güçsüz kalışlarından doğan ve doğa güçlerine tapınma biçiminde somutlaşan doğaya yabancılaştırma türünün dışında yabancılaştırma türü de oluşmamıştı.

Uygarlığın gelişmesi, üretim araçlarında mülkiyetin oluşması ve sınıfların tarih sahnesine çıkışları ile sömürü aygıtları ve emeğin yabancılaştırması ortaya çıktı. Emeğin yarattığı değer büyük ölçüde emeği verenlerde değil üretim araçları mülkiyetine göre oluşan egemen güçlerin elinde

birikiyor onların gücüne güç katıyordu. Çalışanlar kendi yarattıkları değerlerin başka güçlerin elinde birikmesi nedeni ile sömürülüyorlar, bu kendi emek ürünlerinin kendilerini ezen unsurlar durumuna dönüşmesi ile kendi emeklerine yabancılaştırıyorlardı.

Köleci düzende emekçilerin yarattığı bütün değerlere köle sahipleri tarafından elkonulduğu gibi, bizzat bu köleler alınıp satılan bir mal durumundaydılar, en basit insanlık hakları bile ellerinden alınmıştı. Feodalizm'de ise yaratılan değer toprak ağalarında toplanıyordu ve emekçiler toprağa bağımlı yarı köleler durumunda idiler. Feodalizmden ayrı bir üretim biçimi veya feodalizmin özel bir biçimi olduğu tartışılan Asya Tipi Üretim Biçiminde ve Osmanlı toprak düzeninde de sömürü daha az olmasına karşın vardı ve özel kişiler yerine devlet aracılığı ile yapılıyordu.

Kapitalizmin sömürünün biçimini değiştirmiş ve boyutlarını olağanüstü büyütüştür. Buna koşut olarak yabancılaştırma olgusunu pekiştirmiş sonuçlarını dahada belirginleştirmiştir. Üretim yöntemlerindeki hızlı gelişmeler insanın üretim sürecindeki konumunda değiştirmiştir. Kapitalizmde emekçiler; "en yüksek kazanç" güdüsüne göre işleyen düzenin gereği olarak doğanın kirletilmesine ve çirkinleşmesine yol açarak toplumsal amaçlar ve yararlar dışında kullanılmamasından dolayı doğaya; emeklerinin ürünlerini denetleyememek ve bu ürünlerin kendilerini ezenlerin elinde birikmesini önleyememekten dolayı kendi emeklerine; çalışma gücünün ve süresinin tamamına yakın kısmını ayırdıkları üretim sürecinde kendi yeteneklerine göre yer almamaktan, isteklerinin ve yeteneklerinin dışında çalışma biçimleri ve koşulları altında çalıştıklarından dolayı özbenliklerine; herkesin yeteneğince ve gücünün yeterince topluma katkıda bulunduğu, toplumunda herkesin gereksinimlerini hakça karşıladığı bir dayanışma yerine bireysel çıkarıcılığın ve bencilliğin insan ilişkilerinde egemen güdü olması nedeni ile topluma yabancılaştırıldı.

Bu konuda şunuda kısaca belirtmek gerekir: Yabancılaştırma anapara sahiplerinin kurnazlığından veya işçilerin saflığından doğan bir olgu değildir. Sömürü aygıtına dayalı sınıflı toplumların nesnel bir gerçekliktir. Yabancılaştırmanın kalkmasında nesnel gerçeklerin değerlendirilerek, yabancılaştırmanın yakınan güçlerini yabancılaştırma etkenlerini devrimci bir biçimde gidermesine bağlıdır.

Ekonomik gücün özel kişilerde toplanması bir sömürü ve yabancılaştırma etkenidir ama sömürü ve yabancılaştırma yalnız bu etkene bağlı değildir. Ekonomik gücün halk yerine devlette toplandığı, emeğin yarattığı değer emekçiler yerine devlet elinde biriktiği ve emekçilerin adına devlet tarafından kullanıldığı, toplumun kendi kendini yönetme yerine "toplumcular" tarafından yönetildiği bir düzende yabancılaştırmanın varlığını koruması şaşırtıcı bir durum değildir. Yabancılaştırma nedenleri ve sonuçlarıyla varlığını sürdürmektedir. Yalnız sömürünün sınırlanması, bazı görünen sonuçların giderilmesi ve yeni düzen öğretisi sömürünün bir ölçüde gizlenmesini kolaylaştırmıştır.

özyönetim halkın kendi kendini yönetmesidir...

Devlet toplumculuğunu savunanların devletin sınıfsal niteliğinin değiştiği savı bu durumda fazla bir değer taşımaz. Amaç sadece devletin sınıfsal niteliğinin değiştirilmesi değildir, hele etkinliğini arttırması ve ekonomiyi bütünüyle egemen olması hiç değildir. Bu durum belli bir geçiş durumu için hoş görülse bile mutlaklaştırılmaz. Amaç devletin niteliğinin değişmesinin ötesinde yönetim biçiminin değişmesidir, halkın kendi kendini yönetmesidir. Özyönetim toplumculuğunu devlet toplumculuğundan ayıran temel özellik budur.

Devlet toplumculuğunun savları ve değişik biçimleri bugün çağdaş sol akımlar tarafından acımasızca eleştirilmektedir. Devlet toplumculuğunun kendini eleştiren akımlar arasında hiçbir ayırım gözetmeden, bu arada devrimci açıdan eleştiri yapan akımların üzerine baskı yöntemleri ile yürütmesi bu ülkelerdeki tutucu olmayan baskı rejimlerini işçi sınıfı adına işçi sınıfı üzerinde baskı kurma durumuna getirmiştir. Yeni düzenin egemen güçleri bununlada yetinmişler durumlarını sağlama bağlama kaygısıyla kuramsal bağnazlığa yönelmişler, kendilerinde kaynaklık eden Marxizmi dondurmaya ve tekellerinde tutmaya çalışmışlardır.

bilimsel sosyalizm'de özyönetim kavramı

Bilimsel Sosyalizmin kurucuları tarihsel gelişimin ve kapitalizmin ayrıntılı çözümlemelerini veya eleştirilerini yapmalarına karşın gelecekte ve kurulması gereken düzenle ilgili somut öneriler getirmemişlerdir. Bu konuda bazı genel açıklamaların dışında ayrıntılı tasarılar geliştirmemişlerdir. Bunda kuşkusuz Bilimsel Sosyalizm'in kendisinden önce sol düşüncede egemen olan ütopyik eğilimlere

ÖZYÖNETİM KAVRIMI VE TARİHSEL GELİŞİMİ

tepkisi önemli bir etken olmuştur, ama bu durumda sosyalizmin uygulanma aşamasına gelindiğinde bazı karışıklıklar ortaya çıkmıştır.

Marxist kuramda kapitalizmden sosyalizme ve giderek sınıfsız topluma geçişte tutucu olmayan baskı rejimi öngörülmektedir. Eski düzenin egemen güçlerinin direncini kırmak için zorunlu görülen bu sol baskı rejimi süresince sınıfsal niteliği değişecek olan devlet aygıtı varlığını sürdürecektir ama bu süreç boyunca tedricen etkisi azalacaktır. Sınıfsız toplum kurulduğunda egemen sınıfın baskı aracı olan devlete gerek ve varlığına olanak kalmayacaktır. Oysa Marxizm'in ilk uygulama alanlarında bu genel yaklaşıma hiçte uygun olmayan gelişmeler olmuştur. Üretim araçlarını ve ekonomik gücü kendinde toplayan devlet aygıtı tedricen kaybolacağına büsbütün büyümüş, hiçbir yere sığdırılmaz duruma gelmiştir. Çalışanlar için burjuvazinin yerini devlet almıştır ve bu gitgide güçlenen devlet aygıtının koltukları altında burjuvazinin işlevlerini bir ölçüde üstlenebilecek bir bürokrasi palazlanmaya başlamıştır. Bizim en iyi niyetli bir nitelemeyle "devlet toplumculuğu" dediğimiz bu düzen kapitalizmden ayrı bir şeydir ve onunla bir tutulamaz ve bu ülkelerdeki baskı rejimleri tutucu baskı rejimlerinden çok farklıdır ve faşizme benzetilemez. Bizim görüşümüze göre tarihsel gelişim içinde kapitalizmden daha ileri, özyönetime geçilmeye daha elverişli, ancak geçici zorunlu olmayan bir aşamadır.

Devlet toplumculuğuna en iyi örnek ve önder olan ülke Sovyetler Birliğidir. Sovyetler Birliğinin etkisi ve denetimi altında olan Doğu Avrupa ülkelerinde de bu düzen bazı küçük farklılıklarla beraber yürürlüktedir. Yalnız bu ülkelerden bazıları Sovyetler Birliğinde ekonomik sakıncaları açıkça görülen bazı uygulamalardan bir ölçüde sakınabilmişlerdir. Örneğin komşumuz Bulgaristan kırsal alanda sosyalizm kuruluşunda sovhöz veya kolhoz tipi devlet baskısıyla yukarıdan aşağı oluşturulan bürokratik kolektivizm yerine aşağıdan yukarı emekçi köylülüğün gönüllü katılımıyla güçlenen ve devlet katkısıyla toplumcu bir içerik kazanan demokratik kooperatifçiliği benimsemiştir. Köylüyü karşısına değil yanına aldığından bu ülkede toplumcu düzen daha sancısız kurulabilmiş, gelişme köylü aşağılanmadan ve tarım sarsılmadan sınıfsızlaşma ile uyumlu olarak hızlı ve sağlıklı bir biçimde gerçekleştirilebilmiştir.

Dünyada özyönetimi bir toplum düzeni olarak benimseyen ve gerçekleştirmeye çalışan ilk ülke Yugoslavyadır. II. Dünya Savaşı sonrasında Stalinciliğe uygun olarak devlet toplumculuğunu kabul eden Yugoslavya bir süre sonra Sovyetler Birliği ile arası açılınca ve giderek ilişkileri kopunca bu modele kuşku ile bakmaya ve yanlış yerlerini aramaya başladı.

Yugoslavya uluslararası düzeyde bağlantısızlığı savunurken kendi içindedeki devlet toplumculuğunu eleştirmek ve marksizmi yeniden gözden geçirerek çağdaş koşullara uyarlamak zorunluluğunu duymuştur. Bu arada Stalin'in sansür ettiği bazı Marxist tezleri ve yabancılaştırma kuramını işlediler ve derinleştirdiler. 1950 yılında ülkede kendi kendini yönetme yöntemi uygulamaya konuldu. Toplum düzeni ekonomik yapı ve yönetim biçimi temelinden değişmeye başladı.

NETİM RAMI E HSEL ŞİMİ

Oysa bürokratik yozlaşma ve baskı yönetimi Stalin döneminde oluşmuştur. Bir sosyal emperyalistlik, bir sosyal faşistlik suçlaması yapılacaksa bu suçlama her şeyden önce NAZİ'lerle işbirliği yaparak Polonyaya saldıran, Amerikayla uyuşup dünyayı paylaşmaya kalkışan, durup dururken Yugoslavyanın, Türkiye'nin veya başka ülkelerin ulusal haklarına saldıran Stalin yönetimine yöneltilmelidir. Bu sözde sosyalist öзде saldırgan ve şöven siyaset eleştirilmeden tam tersine övülüp göklere çıkartılırken devlet toplumsalındaki bürokrasi ve yabancılaşma sorununun başlıca sorumluları aklanıp putlaştırılırken özünde aynı düzeni bazı yüzeysel değişikliklerle sürdüren yönetimlere azgınca saldırmak tutarsızlıktır ve içtenlikten uzak bir tutumdur.

Kaldı ki bugün Sovyet bürokrasisini burjuvazi ile özleştiren ve kendilerine baş hedef olarak seçen Maoocular bürokrasiyi halkçı-devrimci bir biçimde gidermenin tek yöntemi olan özyönetimi Stalincilerle ağır birliği yaparak bütün güçleri ile karalamışlardır. Şimdide sözde bürokrasiye çatarken bürokrasiyi kaldırmayı ve özyönetimi kurmayı amaçlamamaktadırlar. Kitle gösterileri ile bürokrasinin denetlenebileceğini sanmakta kitlelerin canlı denetiminin yasal ve kurumsal güvencele kavuşmasına çalışmamaktadırlar.

Bugün sağcılardan gelen "beynelminel komünizm" suçlamasında, bazı sol çevrelerin "tek bilimsel sosyalizm" savlarında iflas etmiştir. İnsanlığın gelişim çizgisine ve yeni gelişmelere ayak uyduran akımlar geçerliliğini koruyabilmekte etkinlik kazanabilmektedir. Tek gerçeği kendi söylediği gibi belleyenler yeni kavramlara bağnazca direnenler nesnel gerçeklik karşısında yitme mahkumurlar.

sosyal demokrasi ve yönetime katılma

Özyönetim kavramı yalnız devlet toplumsalığını benimsemiş ülke halklarını etkilememektedir. Kapitalist ülkelerdeki çalışanlar ve ilerici akımlarda bu kavramla ilgilenmektedir. Özellikle eğitim ve kitle iletişim düzeyinin çok yüksek olduğu gelişmiş kapitalist ülkelerde emekçiler çağdaş kavramlardan çok çabuk haberdar olabilmekte ve etkilenebilmektedir. Batı ülkelerinde emekçiler yüksek gelir ve gönenc düzeyi ile yetinmemekte siyasal ve toplumsal etkinliklerini artırmak istemektedirler. Halktaki bu istekler geleneksel demokrasinin sınırlarını zorlamakta ekonomik ve toplumsal düzenin temellerini tehdit etmektedir. Sovyetler Birliği'nin öncülüğünü yaptığı devlet toplumsalığını savunan partiler halktaki bu devrimci eğilimlere doyum sağlamaktan çok uzaktır. Bu nedenle bu partiler son yıllarda siyasal etkinliklerini bütünüyle yitirmek veya yeniden kazanabilmek için kendilerine çeki düzen vermek, bürokratik eğilimlerini törpülüyerek daha demokratik bir görünüm kazanmak için çalışmaktadırlar. Hatta bu yüzden yakın yıllara dek "sosyalizmin anavatanı" olarak gördükleri Sovyetler Birliği'nden kopmayı ve Sovyet önderliğini reddetmeyi bile göze alabilmektedirler.

Halktaki bu eğilimleri düzen çerçevesinde karşılayabilmek için Batı ülkelerindeki sosyal demokrat akımları bazı reformcu önlemler önermektedirler. Marxist kökenli olan bu akımlar yirminci yüzyılın başlarından beri sağ sapma eğilimleri göstermişler ve giderek düzenle uzlaşarak egemen güçlerin iktidar seçenekleri durumuna gelmişlerdir.

Sosyal demokrat akımlar Marxizmin bazı temel tezlerini reddederek üretim araçlarının mülkiyeti ve ekonomik iktidar sorununu göz ardı etmişler, kapitalist üretim ilişkileri içinde çalışanların toplumsal güvenliğini ve gönencini gerçekleştirme yeterli saymışlardır.

Sosyal demokratlara göre üretim araçlarının ve ekonomik gücün kimin elinde olduğu önemli değildir, toplumun yararına kullanılması önemlidir. Bu açıdan bakılınca ekonomik gücün halkta toplanmasında zorunlu değildir. Sosyal demokratlar (veya bazı ülkelerde kullandıkları adla demokratik sosyalistler) kendi ülke parabolalarının ekonomik bağımlılık ilişkisi içinde olan gelişmiş ülkelerde sömürdükleri ve aktardıkları değerlerin bir kısmını kendi emekçilerinin toplumsal güvenliği ve gönenci için kullanabilmektedir. Diğer önlemlerle birlikte onları düzene olan tepkilerini törpülemektedirler. Bunun sonucunda Batı'da kendi kendine "sosyalist" diyen birçok hükümet uluslararası kapitalizmin ömrüne ömür katmaktan başka şey yapmamıştır.

Sosyal demokrat akımlar, işçilerin yabancılaşma olgusuna olan tepkilerini ve özyönetim kavramına olan ilgilerini gidermek için çeşitli "yönetime katılma" biçimleri geliştirmişler ve önermişlerdir.

Örneğin Almanya'da 1950'lerden beri uygulanmaya çalışılan ve diğer bazı ülkelerde de değişik biçimlerde ve ölçülerde denenilen yöntem "birlikte yönetim" veya "ortak yönetim" yöntemidir.

Bu yöntemle işçi temsilcileri işveren temsilcileri ile birlikte aynı kurullarda karar alma sürecine katılmakta ve alınan kararların sorumluluğunu paylaşmaktadır. Bunun yanı sıra işçiler işletmenin verimlilik ve gelir artışından belli ölçülerde yararlanabilmektedir. Bu yöntemle işçilerin işletmecilik bilgileri ve toplam gelirleri kuşkusuz artmaktadır. Ama işçi yönetimine egemen olmadığı işletmenin bütün yüküne ortak olmakta ve bütün halkın karşısında sorumlu gözükmemektedir. Alınmasına katıldığı kararlara karşı direnmesinde zorlaşmaktadır. Böylece işverenle ve özünde düzenle bütünleşmektedir. Egemen güçler bu yöntemle kazançlarının bir miktar azalmasına katlanmakla birlikte işçi sınıfı savaşımlarını denetim altında tutabilmektedirler.

Batı'da daha köktenci sol akımlar ise "katılım" yerine "denetim" önermektedir. Denetim yönteminde işçiler karar alma sürecine katılmamakta ama işveren aldığı kararları kendi yararları açısından denetlemekte ters bulduklarını veto edebilmektedirler. Denetim hakkı ve gücü "yönetime katılma" yönteminin birçok sakıncalarını taşımamakta aksine işçilere savaşımları sırasında güçlü bir silah olmaktadır. "İşçi denetimi" parabolalarının davranım serbestliğini büyük ölçüde sınırlamakta, işçilerin ise genişletmektedir. Bu hakkın ustalıkla bir biçimde siyasal amaçlarla da kullanılabilmesi daha 'eri hakların kazanılmasına olanak vermektedir.

Özyönetim Fransız Sosyalist Patisi tarafından benimsenmiş bir yöntem olup Fransız Solu'nun "ortak program"ı içinde de yer almıştır. Bu programa göre sol iktidara geldiğinde kamu ekonomisinde ve kamulaştırılan ekonomik alanlarda çalışanlara kendi kendini yönetim hakkı tanınacaktır. Batı'da bazı sol partiler içindeki kanatların ve henüz partileşmemiş sol akımların arasında da özyönetim kavramını benimseyenler vardır.

Emperyalizmin çağında çokuluslu anaparanın anavatanı olan ülkelerdeki sol akımların önemini küçükmekle birlikte bu akımlardan uluslararası kapitalizmi çökertmesini de beklememek gerekir. Çokuluslu anaparanın kandamarları gelişmemiş ülkelerdedir. Dünyanın akışını değiştirecek, uluslararası düzen değişikliğini gerçekleştirecek bir devrimin öncü kuvvetleri bu yoksul ülke halklarının bağrında gelişmektedir.

demokratik sol oluşum

Batı'da "demokratik sol" denilince kurulu düzen çerçevesinde savaşım veren sosyal demokrat akımlardan, siyasal demokrasi kurallarını kabul eden en köktenci eğilimlere kadar çok geniş bir yelpazeyi içeren bir kavram akla gelir. Siyasal demokrasi kavramının ve geleneklerinin henüz fazla tanınmadığı veya tutunmadığı az gelişmiş ülkelerde "demokratik sol" kavramı ya yoktur yada çok bulanıktır.

Türkiye'de ise otuz yıldır, özellikle 1960 sonrasında sınırlı olsa faşist yönetimler tarafından zedelenmiş ve faşist dönemlerle kesintilide olsa, bir siyasal demokrasi kavramı ve kurumları vardır. Tarihsel, düşünsel ve örgütsel kökenini veyüzünün emperyalizme karşı verilen ilk ulusal kurtuluş savaşından alan bir demokratik sol akım, demokratik ve anayasal olanaklardan en geniş bir biçimde yararlanarak, Türk halkının gereksinme ve özlemlerine, bilimin gelişmesi ve gerekleri ile bağdaştırarak, Türkiye'nin özgül sorunlarını ve bunların önemlerinin özelliklerini doğru bir biçimde çözümlenerek ve gerekli adımları zamanında atarak başarılı bir önderlik altında bütün güçlüklerin üzerine halkla beraber yürümüşü keçi i tutarlılığını kazanarak geçerliliğini tartışmasız kanıtlamıştır.

Düşünceleri ve akımları belli kategorilere ayırarak çözümlenerek çözümlenemeyen yapıyı kolaylaştıran bir yöntemdir. Ancak Türkiye'de gelişen Demokratik Sol akım özgül bir olaydır. Aşılması kategoriler içinde çözümlenmesi bazı yanıltıcı sonuçlara yol açabilir. Yeni programı ve programıyla saptandığı temel kuralları ve yeni kavramları ile Türkiye Demokratik Sol akımı yeni ve ayrı bir kategori olarak değerlendirilmelidir. Demokratik Sol dünya siyasal düşünüş ve eylem tarihi içinde yeni bir çığırın başlangıcı olarak kabul edilmelidir.

Geleneksel kategorilere göre sol düşünce ve akımlar iki ana grupta toplanabilir: Bilimsel sosyalizm ve sosyal demokrasi. Bu iki grup kendi aralarında alt kategorilere ayrılabilir. Ayrıca bu iki temel akımda bazı özellikler taşıyan karma ve geçici akımlar az gelişmiş ülkelerde başkalaşmış biçimlerde görülebilir. Demokratik Sol bunların herhangi birinden kaynaklanmadığı gibi, bunların herhangi bir karışımında değil, tarihsel gelişimin nesnel yasalarının yarattığı yeni ve özgül bir oluşumdur.

Demokratik Sol'un kaynakları, kavramları, temel kuralları ve tarihçesi ayrı bir inceleme konusu olabilir. Bu nederle daha ayrıntılı bir açıklamaya gerek görmüyoruz. "Demokratik Sol'da Özyönetim Kavramı"ni ise başka bir sayımızda irdelenmeye çalışacağız.

Çeyrek yüzyılı aşkın bir süre Yugoslavyada uygulanmaya çalışılan özyönetim birçok zorluklarla, engellerle karşılaştı ve değişik aşamalardan geçti. Halkın en doğal ve temel hakkı olan kendi kendini yönetme hakkının bilincine varmasıyla ve savaşımına katılmasıyla özyönetim bu ülkede tutundu ve tüm dünyaya örnek oldu. Kuşkusuz Yugoslavya bugün birçok sorunlarla karşı karşıyadır ve özyönetim düşmanları özyönetimle ilgili olsun olmasın bu sorunları özyönetime maletmeye, yapılan hataları ve bunun bazı olumsuz sonuçlarını aşırı abartarak bunları özyönetimin kaçınılmaz sonuçları olarak göstermeye çalışmaktadırlar.

Uluslararası kapitalizmin ise bu ülkenin Doğu Bloku içinde soyutlanmış olmasından yararlanarak, Yugoslav ekonomisini kendine bağımlı kılmaya ve özyönetim uygulamasını yozlaştırmaya çalışmaktadır. Kendi kendini yöneten ekonomik birimlerde başına buyrukluğa, kazanç güdüsünü yeniden egemen kılma, kamu denetiminden kaçınma, birimde çalışanlar topluluğun çıkarlarını toplumsaldan üstün tutma, bölgesel farklılaşma gibi gerici eğilimler uluslararası kapitalizmin çabaları ile bağlantılı olarak değerlendirilmelidir. Yugoslavya uluslararası kapitalizmin bu oyunlarını boşa çıkarmayı onunla bütünleşme yoluna giderse özyönetim kapitalizm denizi içinde toplumcu adalar olma durumuna indirgenebilir.

Devlet Toplumsalığında dayatan ülke yönetimlerinin, özyönetim uygulamasına derhal "revizyonizm", "ihanet", "geriye dönüş" damgalarını vurmaya kalkışmasına fazla şaşmamak gerekir. Bu ülke yönetimleri, özyönetim uygulamasının kendi ülke halklarına örnek olmasını ve onların özyönetim haklarının bilincine varmasını önlemek için yoğun bir kuramsal savaş açtılar. Yugoslavya'yı tecrit ederek onu kapitalist ülkelerle ilişkilerini geliştirmeye zorladılar sonrada onlarla bütünleşmiş gibi göstermeye çalıştılar. Siyasal ve ekonomik tecriti askeri tehditlerle desteklediler. Ülke içindedir her türlü bölücü ve bozguna unsurları kışkırttılar. Bu özyönetim düşmanlığının altında da kuşku yokki egemen güçlerin çıkar kaygıları yatmaktadır.

Bu arada özyönetim ülküsünü ve halkın kendini yönetmesi kuralını benimseyen Demokratik Solcular olarak Mao Tse Tung'un ve müritlerinin Sovyetler Birliğine yönelttiği saldırı niteliğindeki eleştirilere de kısaca değinmek istiyoruz. Çinli kuramcılar ve ülkemizdeki şabloncuları Stalin'in ölümünden sonra Sovyetler Birliğinde sosyalizmden kapitalizme geriye dönüş olduğunu "karşı devrimci revizyonist klikler" in kapitalizmi yeniden restore ettiğini söylüyorlar. Yeni bürokrat-burjuva sınıfının doğduğunu, halkı sömürüp soyduğunu ve sosyal faşist bir yönetim ile baskı altında tuttuğunu ileri sürüyorlar. Bunların yanısıra Sovyetler Birliğinin dış siyasetini doğrudan doğruya sosyal emperyalist olarak niteliyorlar.

Sosyalizmden kapitalizme geriye dönüş olup olmayacağına bir yana bırakasak bile bu savlar tarihsel gerçeklerle büyük bir çelişki içindedir.

Maoocular Sovyetler Birliğinde bugün var olan düzenin Stalin döneminde kurulduğunu görmemezlikten geliyorlar.

ECEVİT'İN "ŞİİRLER"İ VE ÖĞRETİSİ

Geçtiğimiz yıl yazında yayınlanan kitapların en ilginç ve yankı uyandıranı Bülent Ecevit'in "Şiirler" kitabıydı. Kitapta Ecevit'in kendi şiirlerinin yanı sıra çeşitli yabancı ozanlardan yaptığı şiir çevirileri ve çeşitli konularda yazın ve sanat yazıları vardı.

Ozan Ecevit; Şiiri kendisine yönelen her türlü tutsaklık tehdidine karşı bir korunma yöntemi olarak benimsemiş, "Bir siyaset adamının bütün yaşamı ve dünyası siyaset olurdu onun siyasette bile yararlı olamayacağına inanırım" diyor, Ecevit kitabına "Niçin Şiir" başlığı ile giriş olarak yazdığı yazısında. Siyaset, şiir ilişkisini şöyle açıklıyor:

"...her siyaset adamının siyasetten başka bir dünyası da, olmalıdır. Zaman zaman o başka dünyasına geçip siyasete siyasetin dışından da, bakabilmelidir. Siyasetin bir soyut uğraş olmadığını siyasetin öz konusunun insan olduğunu öz amacının insan özgürlüğü ve mutluluğu olduğunu unutturmayacak bir uğraşı, bir bakış açısı bulunmalıdır siyaset adamının.

Bütün dünyası siyaset olurdu siyasette yenildi mi, veya siyasetten ayrılmak zorunda kaldı mı dünyasının yıkılabileceğini sanabilir. O yüzden de siyasete sınırsız sarılır. Toplumla veya insanlığa yararlı olabilmek için değil kendi kendini ayakta tutabilmek için sarılır siyasete, kendisi için sarılır.

Oysa siyaseti bırakınca veya siyaset onu bırakınca kendisini bekleyen ve seve seve gidebileceği yapabileceği bir başka dünyası varsa ve siyasete en çok gömüldüğü dönemlerde bile kafasının yüreğinin bir köşesinde o dünyasını da yaşatabiliyor ve o dünyanın da özlemini duyabiliyorsa gözünü hırs bürümüş siyaset adamının... Kişisel siyasal hırsı uğruna topluma insanlığa kıymaz. Ama gerektiğinde toplum uğruna insanlık uğruna insan uğruna kendi siyasal yaşamına kıyabilmeyi göze alabilir. Ancak o durumdaki bir siyaset adamı siyasetin tutsaklığından ve sınırlamalardan kurtulup özgür olabilir ve ancak kendi özgür olan siyaset adamı, toplumun da insanlığın da, insanın da, özgürlüğüne gerçek katkıda bulunabilir."

Ecevit'in kişiliğinde ve düşüncesinde doruğuna yükselen bir toplumsal hümanizma anlayışı onun siyasetine egemen olmuştur. Bir başka deyişle siyaset Ecevit için toplumsal amaçlarına, insanlık ülküsüne erişmek için kullanılacak bir araçtır. Siyasetin burulganına giren bir kişi:

"Siyasette güçlü olabilmek için siyasette kişiliğini yitirmeyebilmek için, siyasette zararlı olmayabilmek için, başarıyla, yenilgiyle başı dönmeyecek, yenilgiyle de yıkılmayacak kadar az bağımlı" olmalıdır siyasette." tıpkı "Şah" şiirinde olduğu gibi:

"Şah denildi sonunda şahlardan birine dikili kaldı kazanan şah daracak dörtgenine mat olan şah ise, sürüldü dışarı son verildi şahlığına son verildi tutsaklığına bırakıp ardında aklan karaları yürüdü gitti özgür yürüdü gitti bir başına"

Şiir işte Ecevit için siyasete tutsak olma çekincesine karşı, özgür insan olarak kalabilmenin güvencelerinden birisidir.

Şiir Ecevit için bir düşünme yöntemidir de aynı zamanda. Kendini her türlü dışsal yönlendirmeden ve koşullandırmalardan kurtararak benliğinde saklı düşünme ve duyma gücünü harekete geçirebilme yöntemi. Buna aşkın düşünce diyor Ecevit. Bu yöntemle kişi "Bilinçten bilinçaltına, bilinçaltısına geçebilmektedir."

Konuyu bilimsel yaklaşımla ele alan Ecevit iki bilimsel kavramla da tanıştırmıyor bizi: Aşkın düşünce ve ortak bilinçaltısı..Aşkın düşünce yukarıda değindiğimiz gibi "Amaçların yönlendirmesinden düşüncelerin koşullandırmasından bilgilerin ve dilin sınırlanmasından."kurtularak düşünebilmek. Bilimsel devrimi usçu düşünceden çok aşkın düşünceye bağlıyor ve bu bağlayışını bir gözlemlerle kanıtlamaya çalışıyor:

"...Usçu düşüncenin özellikle bilim alanında ağır basmaya başladığından beri daha çok genç bilim adamları arasında çıkıyor böyleleri, Çünkü yaşlarını başlarını aldıkça ağırtaşı, bilgi birikimlerinin koşullandırmasından ve usçu düşüncenin katı sınırlanmasından kendilerini kurtarabilmeleri güçleşiyor."

Usçu düşünceyle, aşkın düşünce bağlantısını da, şöyle koyuyor: "Bu sözlerimden usçu düşüncenin değerini yararı bilmediğim ve yadsıdığım sanılmasın, Usçu düşüncenin sınırlılığını ve o sınırnı ancak aşkın düşünceyle aşabileceğini belirtmek istiyorum yalnız. Ama biliyorum ki, aşkın düşüncenin erişip açtığı alanlarda bilim de uygatık da siyaset de ancak usçu düşünceyle yerli yerine yerleşebilir işlerlik ve geçerlilik kazanabilir."

Aşkın düşünce kavramına değindiği bir başka yazısında "Siyaset, Şiir ve Tasavvuf" başlıklı yazısında Ecevit bir bilim adamının "Yüksek Enerji Fiziği" konulu konuşmasında yirminci yüzyılın fizik alanındaki, en ileri aşamalarını anlatırken on altıncı yüzyılda yaşayan bir halk ozanının "On sekiz bir âlemli bir zerrede görmüşem" dizelerinin tanıklığına başvurmasını aşkın düşüncenin üstünlüğüne kanıt gösteriyor. Ecevit'e göre aşkın düşünebilenler sanat alanında hayatın diğer alanlarından daha çok görüldüğü için onların doğruyu, veya gerçeği yakalamaları daha çabuk ve kolay olmaktadır:

"Nice filozofun bugün okunsa kolay anlaşılacak ciltler dolusu kitapla anlatmaya çalıştıklarını da, onların çağdaşları olan veya onlardan önce gelen, bazıları belki okur-yazar bile olmayan kimi halk ozanları birkaç dizede anlatmışlardır.

Şiirde -fakat şiir dışı bir amaç gütmeyen şiirde- bazı doğrulara veya gerçeklere daha kolay veya erken erişilebilmesinin nedeni, şiir yazarken, düşüncenin, önbilgilerle önyargılarla artıyetlerle veya kişisel hesaplarla ve ihtiraslarla ya da toplumsal amaçlarla sınırlanmaması, anlatımında dünyayı dilindeki kurallarla bir ölçünün ötesinde bağımlı olmamasıdır. Bu engeller kalkınca, kafanın kepenkleri açılır, bilinçle bilinçaltının, hatta bilinçle ortak bilinç dışının haberleşme olanağı artar.Öylece, ozan, siyasette hatta felsefede veya bilimde güç veya geç varılan bir doğruya veya gerçeğe daha kolay ve erken varabilir."

Ecevit aşkın düşünceyle donatılmış bir sanatçının yaşadığı dönemden daha ileri düşüncelerin bilincine varmasına bir örnek olarak kendisinin "Türk-Yunan Şiiri" ni göstermektedir. Ecevit bu şiirinde, Türk-Yunan ulusları arasında kardeşlik ve dostluk duygularını ve özlemini dile getirmekte, insanlığa ve geleceğe olan inancın yarattığı bir kesinlikle:

"bizimle dirilecek bir gün Ege'nin altın çağı yapıp yarının ateşinde, eskinin ocağı"

demektedir. Yıllar sonra Ecevit Başbakan'ken Kıbrıs Barış Harekatı'nın başlamasına yakın günlerde muhalefet sözcüleri soven kıskırtmalarda bulunuyor bu arada Ecevit'in şiirini de alaylı bir üslupla eleştiriyorlardı. Oysa Ecevit Harekat'tan bir yıl sonra şu sözleri rahatlıkla söyleyebilecek durumdaydı:

"Fakat bugün öyle bir noktaya gelindi ki, vaktiyle o şiirimi siyasette istismar etmeye kalkışan kişiler ve partiler, sonra mahcup duruma düşüldüler ve aynı kimseler ve partiler şimdi, Türk-Yunan dostluğunun ve işbirliğinin gereğinden söz etmektedirler. Kültürümüzün ve yaşamımızın ortak noktalarını belirten demeçler vermektedirler. Benim 1947'de siyasetle hiç ilgisi olmayan -siyasal hesaplarla veya kaygılarla düşüncemizin kepenklerini kapamayan, duygularının antenlerini kesmeyen- bir genç olarak şiirde söylediğim bir doğruyu, bir takım siyaset adamları, siyaset mantığı içinde genellikle türlü hesapların, kaygıların, ihtirasların sınırladığı daraltılmış bir düşünce çerçevesi içinde düşünebilme ve ucun ucun söyleyebilme noktasına ancak 1975 yılında ulaşabildiklerdir"

Ecevit kendinden, daha doğrusu şiirinde ifade bulan aşkın düşüncenin gücüne güvenlidir:

"...Ege denizinin iki yakasındaki siyaset adamlarının Ege'de o "Altın çağı" diriltmek üzere elele verecekleri günde ergeç gelecektir. Ve şiirin dediği olacaktır."

Ecevit'e göre, aşkın düşünceyi yaratan etken kuşkuculuk'tur. Bu kişiyi karamsarlığa, eylemsizliğe götüren bir kuşkuculuk değil tersine sürekli kendini sınamaya yenilemeye aşmaya yönelen her türlü ilerlemenin ve ilericiğin kaynağı, olan olumlu bir kuşkuculuktur. Ecevit için bağnazlığı yenen, tutuculuşmayı önleyen bir etken kuşkucu ve aşkın düşünebilme. "Aşmak" şiirinde bu konuyu işler ozan Ecevit:

"İrmak ırmak! ülkeden ülkeye/ sınırları aşmak sınırları yararı/ görünmeyen duvarları/ yasaları yasakları düşünde düşde/ yürekte aşmak/ aşmak/ aşmak"

Ecevit daha sonra ışıldağa benzettiği "yönlendirilmiş düşünce" ve onun karşıtı olan ve radara benzettiği "öznel düşünce" kavramlarına değinir. "Öznel düşünebilen kişi belleğiyle bile sınırlı değildir. Belleğin altındaki anımsamanın gerilerindeki düşler dünyasına efsaneler dünyasına kısacası insanlığın ortak bilinçaltısına uzanabilir. Duygularla düşüncelerin sezgilerle bilgilerin henüz birbirine değmediği alanlarda dolaşabilir."

Ecevit'e göre şiir dışı amaç gütmeyen ozan böyle bir öznel düşünce özgürlüğüne kavuşabilir. Ecevit öznel düşüncenin yararlılığının yanı sıra yönlendirilmiş düşüncenin özellikle uygulamalı bilimler ve düzenli

toplumsal yaşam için zorunluluğunu kabul eder.

Şiir dışı amaç gütmeyen veya toplumsal işleve yönelmeyen şiirin yararlılığını, yararlı bir "boşluk" olduğunu Çinli ozan LAO Tsu'nun şu dizeleri ile açıklamaya çalışır:

"bir testi yaparsın! çamurdan! içindeki boşlukturl onu yararlı kılan."

Ecevit'e göre bu tür bir boşluk siyaset adamları için yararlıdır, içe dönük öznel düşüncenin siyasete olan bu dolaylı katkısının yanısıra doğrudan yararlı olabilecek bir yönü de vardır:

"Bir savaşta karşımdakine karşı kazanabilmek için ilkin kendi içinde kazanmanız gerekir. Yalnız dış güçlere karşı savaşarak kazanılmış bir kurtuluş savaşı yoktur.

Savaş önce kişilerin kafasında doğar. Kişilerin kafasında yüreğinde kazanılır. Özsavaştır bu...

Özsavaşı kazanınca belli bir güç edinirsiniz. O güçle yakın çevrenizde bir savaş vermeniz gerekir. Çevre savaşıdır bu da...

Çevre savaşını kazandıysanız edineceğiniz daha büyük güçle toplum içinde bir savaş vermeniz gerekir. İç savaş diyebilirsiniz buna...

Ancak o iç savaşı sürdürürken dış savaşı verebilirsiniz.

Türk Kurtuluş Savaşı öyle olmadı mı? Atatürk o savaşı ilkin kendi kafasında yüreğinde verip kazandı. Sonra da bir yandan kendi toplumunda iç savaşı sürdürürken onun yanısıra dışa dönük savaşı yürüttü. Ve ancak bu özsavaştan ve onu izleyen çevre savaşından ve onu da izleyen iç savaştan aldığı güçle dış güçlere karşı bir kurtuluş savaşı oluşturup kazanabildi.

Vietnam savaşında Vietnamlıların kazandıkları başarının da gözi buradadır. Vietnam halkının gücüyle Amerika Birleşik Devletleri'nin gücü karşılaştırılırsa birinin bir karınca kadar çelimsiz öbürünün bir kaplan kadar göz korkutucu olduğu görülür. Vietnam Savaşını aslında, vietnam halkı kendi içinde kazanırken Amerika halkı da kendi içinde yitirmişti bu savaşı. Koca kaplan o nedenle bir küçük karıncaya yenilmiştir. Ve siyaset adamı olmadan önce sanatçı ve ozan olan Ho Çi Minh'in kafasında başlamıştır bu savaş... Veya Ho Çi Minh gibi düşünebilenlerin kafasında...

Bir insanın kendi kafasındaki, yüreğindeki bir savaşı kazanabilmesi içinse içe dönük düşünebilmesi, özgür düşünebilmesi gerekir. Yasalardan yasaklardan da çelişkilere de korkmayacak kadar özgür ve cesur düşünebilmesi gerekir."

Ecevit'in niçin şiir yazdığını anlatmaya çalıştıktan sonra şiirlerine geçebiliriz. Şiirlerini konularına göre bölmüştük ozan. İlk konu EVREN; "Sorudan Öncesi", "Çağbaşında", "Yann", "Uçan Daireler", "Aydaki Adam", "Jeolog" ve "Soru" adlı değişik tarihlerde yazdığı şiirler yer alıyor bu bölümde.

Bu bölümdeki 1975 yılında yazılan "Yann" adlı şiir evrenin sonsuz devingenliği içinde çağıştımlar uyandırıyor insanda:

"birşeyler olacak yann durusundan belli kıldaki atların bulutların koşusundan belli kazısından köstebeklerin toprağı"

pek o kadar göremezsek uzağı kuşların uçusundan belli birşeyler olacak yann öbürgünden önemsiz bugünden önemi"

2. bölüm "İNSAN"a ayrılmış. Bu bölümde "Mağara" "İnsan" ile zaman kavramının sınırlanmasından kurtularak eski çağlara bir gezi yapıyorsunuzuz:

"mağaranın duvarına hayvanları taştan oydum kükkrediler karanlıkta türkülerle karşı koydum"

Ve

"Bach Sonatı" ile: bir aşk örüyor boşlukta çizgiden soyut zerreden öz".

1971'de yapılan "Av"ların kurbanları da yer etmiş Ecevit'in içinde: "Ormanın kuytusunda vurulan geyik hayvanlar acıyla suskun dalar arasında eğik boynuzlarında çizgilerinde gözlerinde avcının söndüremediği iyilik"

"TOPLUM" konusundaki şiirlerini topladığı 3. bölüm bir "Yargı" ile başlıyor:

"öldürenlerle katiliz çalanla hırsız tümümüz sanığız tümümüz savcı tümümüz suçlu tümümüz yargıç kimi aklar kimi suçlarz kimi başışlar kimi asarız kendimizi başkalarından hergün bir bıçak saplı binnin arkasında vurulan da biz vuran da"

(Devamı sayfa 7'de)

1975 yılında varılan bu "Yargı" gerçekte Ecevit'in faşizmden bir yakınması. Bu yakınmayı beş yıl daha önce yazılan fakat canlılığını bugünde koruyan bir özetli ziyori: "Banış Kuşağı".

Ecevit faşizmden yakınıyor, banışa ödem duyuyor ama o edilgen bir banış özlemcisi değil. Aynı zamanda yürekli bir eylemci fakat eyleminde de banışçı. Halk ozanı Levni'ye özenerek yazdığı "Uyum" şiirini şöyle bitiriyor:

"Emeğe eylem eyleme yürek
Yüreğe sevgi ne güzel uyum"

Ecevit'in şiirlerinde "doymadan güzelliğine/tarlalarda solan "Köylü kadınlar"a kendisine "En soylu yoksulluğun toprak döşeli sarayında", Türkiyeli olmanın tadını yaşatan "Pülümürün Yaşsz Kadın"na, "dümenleri lızlı" "taka"lara, "o köyde doğup o köyde ölenleri ne bir deniz ne bir kent! nede başka bir dağ görenler"e "Tapusuz Memet"e. Kısacası Anadolu toplumundan capcanlı kesitlere rastlıyorsunuz sürekli.

Kitapta daha sonra "Şiir Çevirileri" yer alıyor. bu bölümde iki bin yıl önce yazıldığı sanılan büyük Hind Destanı Mahabharata'nın öykülerinden birisi olan "Bhagavatgita" (Tanrı Şarkısı), Milattan Önce altıncı yüzyılda yaşayan büyük Çin bilgisi "Lao Tsu'dan Deyişler" ve çeşitli "Amerikan ve İngiliz Ozanlarından Çeviriler" var.

Bu bölümün sonunda Ecevit'in öğrencilik yıllarında Bengalce aslından çevirdiği hind ozanı Rabindranath Tagor'un "Gitancali" adlı yapıtının yeniden gözden geçirilerek sadeleştirilen biçimi yer alıyor.

Kitabın son bölümünde ise Ecevit'in daha önce çeşitli yerlerde yayınlanan "Yazın ve Sanat" yazıları var. 16 Ağustos 1975 tarihli Cumhuriyet Gazetesinde yayınlanan "Siyaset, Şiir ve Tasavvuf" başlıklı yazısında Ecevit "dar siyasal mantık açısından, siyasal çıkar hesapları açısından, şiirin iç gerçeği tahrif edilerek" saçtı çevreler tarafından yapılan yorumlara yanıt getiriyor ve dindarlık taslayarak halkın din duygularını sömürmeye çalışanların bilgisizliklerini ve iki yüzlülüklerini açığa çıkarıyor. Bunu yaparken Türk İslam Tasavvufunun büyük ustalarının ölümsüzlüğünü özgürlüğünü ve üstün değerlerini bir kez daha kanıtıyor. Türk halkının soylu geleneklerinin, insanca ve ilerici eğilimlerinin kökenlerini anlatıyor. Ecevit'in bu bölümde Romen heykeltıraş "Brankuş" hakkında Milliyet Sanat Dergisinde, İspanyol ressam "Picasso ve Dünya" hakkında Özgür İnsan'da ve Amerikalı ozan "Ezra Pound" yine Özgür İnsan'da yayınlanan yazıları yer alıyor. Ayrıca 1954 yılında İstanbul'da toplanan Uluslararası Sanat Eleştirmenleri Kongresine sunduğu "Doğu Sanatında ve Çağdaş Sanatta Perspektifin Bozulması" konulu bir bildirisi de kitapta var.

Ecevit'in "Şiirler"ini okumak Türk ve Dünya siyasetinin bu en büyük kişisini tanımak onun iç dünyasına yaklaşabilmek için gerekli. Ama bu yapıtın asıl okunmasını gerektiren etmen bu değil. Bülent Ecevit aynı zamanda Türk halkının ve insanlık tarihinin en önemli oluşumlarından birisi olan Demokratik Sol'un öncüsü ve-deyim yerindeyse- kurucusudur. Yanlış anlaşılmasın, kuşkusuz Bülent Ecevit'ten öncede demokratik sol eğilimler ve akımlar vardı ama bunlar kendi içlerinde tutarlığa kavuşabilmiş, kendi aralarında ki farklılıkları aşabilmiş değillerdi. Bu eğilim ve akımlar çok değişik kökenlerden kaynaklanıyor, çok çeşitli biçimler kazanıyor ve değişik yönere gidiyordu. Bu nedenle başarıya ulaşıp, amaçlarına gerçekçilik kazandıramıyorlardı.

Oysa Ecevit'in önderliğinde gelişen Türk Demokratik Sol'u kendi içinde tutarlılığını sağlamış ve toplumumuzun nesnel gerçekleri içinde geçerliğini kanıtlamıştır. On yıllık bir süreç içinde Demokratik Sol sav ve tezler gelişerek olgunlaşmış ve altı temel kural biçiminde yoğunlaşarak iktidara ve uygulama aşamasına yaklaşmıştır.

Ecevit bu savaşı önce kendi kafasında başlatmış ve bu "öz savaşı" kazanmıştır, bundan sağladığı güçle yakın çevresinde daha somut bir deyişle partisinde bir "çevre savaşı" vererek kazanmıştır ve ancak bundan sonra daha büyük bir güçle toplum içinde bir "iç savaş" veriliyor. Bu savaşta kazanılacaktır ve açılacak bir "dış savaş" bütün dünyada verilecek ve tüm insanlığın kurtuluşu gerçel işecektir.

Ecevit'in "Şiirler"i "özel düşünce"sinin ürünleridir, "şiirin kestirme yolu"yla varılan gerçeklere ve doğrulara daha sonra siyasette de bir ölçüde ulaşmıştır. Özel düşüncenin açtığı yoldan ilerlemek için "yönlendirilmiş düşünce" zorunludur. Ecevit'in öğretisi ve siyaseti özel düşüncenin gücüyle vardığı gerçekleri ve doğruları yönlendirilmiş düşüncenin gücüyle yaşama uygulama çabasından başka şey değildir. Bu nedenle Ecevit'in "Şiirler"ini herşeyden önce Ecevit'in öğretisini, Ecevitçi öğretiyi, yani Demokratik Solu kavramak için okumalıyız.

Başlarken..

(Baştarafı sayfa 1'de)

koşullar altında çalıştırılan ve acımasızca sömürülen, bu duruma karşı çıktığında çeşitli baskı yöntemleriyle sindirilmek istenen İŞÇİLERİN DERGİSİ olacaktır. DEMOKRATİK İŞÇİ HAREKETİ'nin kendi içinde birleşmesi ve kendi partisiyle bütünleşebilmesi için çalışacaktır.

ÖZYÖNETİM bugünkü bozuk düzenin kaçınılmaz bir sonucu olarak iş bulamayan veya işinden atılan, bunun yanısıra çeşitli yalan ve aldatmacalarla bu sömürü ve talan düzeninin savunucuları durumuna getirilmek istenen İŞSİZLERİN DERGİSİ olacaktır. İşsiz kitlelerin faşist demogojinin tuzağına düşmekten kurtulması, işsizliğe yol açan bozuk düzene karşı Demokratik Sol'da saf tutması için çalışacaktır.

Demokratik ODTÜ savaşı yaygınlaşıyor.

Cephe Hükümeti'nin eğitim kurumlarında uyguladığı insanlık dışı faşistleştirme politikasını ODTÜ'de uygulamaya çalışan Mütevelli Heyeti onbeşbin kişilik koca üniversite de tek bir Allah'ın kulu tarafından istenmeyen anapara çevrelerinin gözde adamı Hasan Tan'ı rektör atamıştır. Böylece faşist zorbalara tutunamamasından dolayı özgürlük ve güvenlik içinde eğitim yapabilen ülkemizin tek üniversitesinde, durakları basıp adam öldüren siyaset eşkiyasının öğrenim özgürlüğü yok bahaneyle, tepeden inen bir anarşi başlatılmıştır.

Ama Mütevelli Heyeti ve Hasan Tan baltayı taşaya vurdukları çok geçmeden anladılar.

Daha ilk gününde öğrenciyle jandarmayı çatıştırmaya kalkışan, "sevgili öğrencilerim" diyerek okula çağırıldığı gençlere "seytanca bir tuzak" kurmaya çalışan, 12 Mart döneminde "muhibir vatandaş"lık yapacak, psikolojik işkence yöntemlerini savunacak kadar alçakan, faşizmin bu artık karikatürleşmiş örneği rektörlüğünün son zamanlarını da yoksul emekçilerin emeğiyle oynayarak geçirmektedir.

Hasan Tan çeşitli bahaneler uydurarak yüze yakın işçiyi işten çıkarmıştır. Anaparanın bu sadık temsilcisi efendilerine hizmet etmek çabasıyla yığıt ODTÜ emekçilerini açlığa ve yokluğa mahkum ederek 1700'ü bulan işçi kütlesini yıldırabileceğini, yola getirebileceğini sanmıştır.

Hasan Tan ilkin yakın çevresini bazı beslemelerle doldurarak işe başladı. Sonra babasının çiftliği imişçesine üniversiteye "işçi" almaya başlamıştır.

Devlet İstatistik Enstitüsünde çalışan Vedat ÇAĞLAR adlı komandobasının hazırladığı listelere göre ODTÜ'ne "işçi" alınmaktadır. Devlet kuruluşlarına işçi alınırken uyulması gereken nesnel ölçütleri hiçe sayan rektörlük özenticisi, böylesine yasadışı bir tutumla üniversitede kendine destek sağlayabileceğini sanmaktadır. 5 haziran sonrasında tahmin edilecek bir zeka seviyesine sahip olduğu içinde bu "işçi"lerle sözleşme yaparak gelecek iktidara güçlük çıkarmayı tasarlamaktadır. Bir ülkeden çekilen düşman askerleri gibi çekildiği yeri mayınlamaktadır.

H. Tan'ın bu tutum ve eylemleri onun gerçek yüzünü işçiye açığa çıkarmıştır. Öğrencilerinin,

öğretim üyelerinin olduğu gibi emekçilerinde azılı bir düşmanı olduğunu göstermiştir. Bu durum ODTÜ işçilerini tedirgin etmiş, ama bu tedirginlik zamanla şimdiye dek üniversitedeki gelişmelere ilgisiz kalan işçi kütlesinin gözünü açmış, siyasal bilincini ve duyarlılığını yükseltmiştir.

ODTÜ işçileri faşistliğe karşı direnmeye kesin kararlıdır, ancak bu konuda Sosyal-İş'in vurdum-duymazlığı olumsuz bir etkidir. Sosyalistlik edebiyatını kimseye bırakmayan Sosyal-İ yöneticileri biraz da işçinin somut sorunlarına eğilmeli, hiç olmazsa işçilerin savaşımına geriden de şırayak uydurabilmelidir.

ODTÜ öğrencileri ise yönetimin yurtları kapattığını ilan etmesi üzerine yurda dağılarak ODTÜ sorununu bütün halka anlatmaya çalışmaktadır. Demokratik Solcu ODTÜ öğrencileri ise bir yandan üniversitede kendilerine düşen demokratik görevlerini yerine getirirken öte yandan sorunun gerçek ve temelden çözümününün bir siyasal iktidar sorunu olduğu bilinciyle ülke çapında seçim çalışmalarına en etkin bir biçimde katılmaya başlamışlardır.

Hasan Tan bilime ve bilim adamına saygısızlığını da en kısa zamanda açığa vurmakta gecikmemiştir. ODTÜ öğretim üyelerinin tamamının kendisine tavrı almasına tahammül edemeyen Tan, Rektörlüğün karşısındaki ODTÜ Öğretim Üyeleri Demeği binasına el koymuş, halkla hiçbir ilişkisi olmadığı halde "Halkla İlişkiler" bürosu açmıştır.

Hasan Tan ne yaparsa yapsın zengin bir devrimci geçmişe ve geleneklere sahip ODTÜ kütlesinin savaşımı karşısında yenilmeye mahkumdur. Bu olay ODTÜ'deki demokratikleşme savaşımına yeni boyutlar getirmiştir. Geçmiş dönemde karşı-faşist savaşım ağırlıklı olarak öğrencilerin üzerindenken şimdi buna öğretim üyeleri ve işçiler de etkin bir biçimde katılmaktadırlar. İşçiler örgütsel yetersizlik nedeniyle güçleriyle orantılı bir ağırlık koyamamasına rağmen öğretim üyeleri güçlü bir demeğe kavuşmuş ve kitlesel tavırlar koyabilmişlerdir. Önümüzdeki dönemde işçilerin örgütlülüğü geliştirilmeli, öğrenci-öğretim üyesi-emekçi dayanışması gerçekleştirilmelidir.

"Ulubatlı Hasan" olmaya özenen bu kocamış komandonun "Ulubatlı" olabileceğini sanmıyoruz ama "berbat Hasan" durumuna gelmesine çok kalmamıştır. Onun da saltanat günleri sirtını dayadığı Cephe İktidarı gibi sayılıdır. ODTÜ öğrencileri, öğretim üyeleri ve işçileri bu sayılı günleri tüketmekte kendilerine düşen görevleri yerine getireceklerdir.

Faşist baskılar yoğunlaşıyor

Tuncer Ergüler saldırıya uğradı

Tuncer Ergüler Afyon ili Dazkırı ilçesinde kaymakamlık yaptığı sürede halkçı tutumuyla bütün Dazkırılıların sevgisini kazanmış özellikle demokratik kooperatifçiliğin gelişmesi için büyük bir özveriyle çalışmıştı. Tuncer Ergüler bütün halkçı kamu görevlileri gibi Cephe Hükümetinden çalışmalarının ödülünü almış ve Doğu'ya atanmıştır. Bunun üzerine Tuncer Ergüler demokratik sol ve onun bir parçası olan demokratik kooperatifçilik savaşımında daha etkin bir biçimde yer alabilmek için görevinden ayrılmıştır.

Daha sonra Köy-Koop Genel Başkan Yardımcılığı görevini üstlenen Ergüler geçenlerde Dazkırı'da yoksul köylünün ve öitün halkın düşmanı faşist zorbalara saldırısına uğramıştır. Yüzünden ustura ile yaralanan Ergüler'e yapılan bu saldırı demokratik çevrelerde büyük bir tepki yaratmıştır. Aşağıda resimde saldırıya uğrayan Tuncer Ergüler ve yanında CHP Dazkırı Gençlik Kolu Başkanı görülmektedir.

ÖZYÖNETİM emeği sonucu yarattığı üretimle bütün ulusumuzu besleyen, buna karşılık ağacın aracının tefecinin sömürüsü ve baskısı altında ezilen yoksul KÖYLÜNÜN DERGİSİ olacaktır. Yıllardan beri savunduğumuz "TOPRAK İŞLEYENİN SU KULLANANIN" ilkesine gerçeklik kazandırmak için DEMOKRATİK KÖYLÜ HAREKETİ ve DEMOKRATİK KOOPERATİFÇİLİĞE sahip çıkacaktır.

ÖZYÖNETİM bugünkü düzende emeğinin hakkını alamayan, yoksulluğun çemberini bir türlü kıramayan, buna rağmen çeşitli aldatmacalarla Demokratik Sol'dan uzak tutulmak istenen ESNAF VE SANATKARIN DERGİSİ olacaktır. Bir halk kesimi olan esnaf ve sanatkarın Hür Teşebbüs Konseyi gibi sömürücü halk düşmanlarının birliklerine katılan bazı sarı örgütlerden kurtularak kendi bağımsız ve devrimci örgütlerini kurması için savaşım verecektir. Ayrıca bugünkü düzende önleri tıkanan, kendini yetiştirme eğitime ve geliştirme olanağı çok dar tutulan genç sanatkar adaylarının ÇIRAKLARIN DERGİSİ olacaktır.

ÖZYÖNETİM halkın ayrılmaz bir parçası olan fakat halka karşı kullanılmak istenen bu amaçla çeşitli baskı ve saldırılarla, kıyımlarla sürgünlerle sindirilmeye çalışılan bütün KAMU GÖREVLİLERİNİN DERGİSİ olacaktır. Öğretme-

ninden gerçek polisine kadar bütün kamu görevlilerinin faşist yönetimin zulmüne karşı verdiği yiğitçe direnişte ve her türlü HAK SAVAŞIMI'nda yanlarında olacaktır.

ÖZYÖNETİM zorbalıkla, cinayetlerle, insanlık dışı, çağ dışı oyunlarla yıldırımak veya aldatılmak istenen, bozuk düzenin gereklerine göre eğitilip "adam edilmek" istenen, özgürlük ve güvenlik içinde okuma savaşımı veren ÖĞRENCİLERİN DERGİSİ olacaktır. Onların DEMOKRATİK EĞİTİM savaşımında bütün gücüyle yer alacaktır.

ÖZYÖNETİM hiçbir kişi veya kuruluşun beslenmemektedir. O demokratik Sol düşüncesinden başka zenginliği, halka olan sınırsız ve sarsılmaz güveninden başka serveti olmayan öğrenci gençlerin harçlıklarından, emekçi gençlerin aylıklarından ayırdıkları, büyük bir özveriyle ekmeleklerinden aşlarından artırdıkları katkılarla yayın yaşamına atılmaktadır. Geleceğinin ve gelişmesinin güvencesi ise halkımızın güven ve desteğinde yatmaktadır.

YARINLAR ÖZYÖNETİM ÜLKÜSÜ DOĞRULTUSUNDA SAVAŞIM VEREN HALKIMIZIN VE ONUN EN ÖZVERİLİ EVLATLARI OLAN DEMOKRATİK SOLCULARINDIR.

ÇAĞRI

Halkçı-Devrimci Genç Arkadaş

Ekim 1977'de yapılması gereken genel seçimler TBMM'nin kararıyla 5 Haziran 1977 tarihine alınmıştır. Ülkeyi yaşanmaz duruma sokanlar, ekonomiyi çöküntüye uğratan devleti talan edenler kendi yarattıkları bunalımın yakın sonuçları büsbütün ortaya çıkmadan seçim sandığına kapağı atarak kendilerini kurtarabileceklerini sanmışlar ve bu karara katılmışlardır.

Gerçekte bu seçim bir erken seçim değil gecikmiş bir seçimdir. Bugünkü bunalım 1974 yılında ortaya çıktığından beri demokratik solcular erken seçim önermişlerdir. O zaman parlamentoda çoğunluğu elinde bulunduran tutucu partiler kaybedeceklerini bildikleri bu seçimden vebadan kaçır gibi kaçmışlar sonunda çareyi daha önce birbirlerine ettikleri sövgüleri, atıkları pislikleri yalayıp yutarak bir suç ortaklığı oluşturmakta ve faşist bir yönetim kurmakta görmüşlerdir.

Bu tutum onları kurtarmamıştır ama ulusun bölünmesine ülkenin çıkmaza sürüklenmesine ve iki yıldır bunalım içinde çırpınmasına yol açmıştır. Sömürü, soygun, vurgun alabildiğine artmış saldırılar, baskılar ve cinayetler doruğuna ulaşmıştır. İki yıldır öldürülen yüz seksen yurttaşın sağcı olsun solcu olsun kaybının tek nedeni halka ve demokratik sola karşı cephe kurarak kardeş kavgasını başlatan cephe hükümetidir.

İki yıllık kara zulüm dönemi belki onların yıkılmasını bir süre geciktirmiş yoksul halka çok çekmiştir ama onların suç defterlerinde doldurmuş sorulacak hesaplarını çoğaltmıştır.

Halkçı-Devrimci genç arkadaş; Türk halkı ikibuçuk yıl önce seçimden köşe bucak kaçanların bütün oyunlarını bozmuş ve onları sandık başında kıstırmıştır. Onlar erken seçimi yukarıda belirttiğimiz nedenlerle, kabul etmek zorunda kalmışlardır. Biz ise erken seçimi halkımızın çilesine daha ÖNCE SON VERMEK, kurtuluşu dört ay daha öne alabilmek için istedik.

Halkımızın bu zulüm döneminden kurtuluş isteği ve kararlılığı o denli güçlüdürki seçimlerdeki en küçük başarısızlığın baş sorumlusu CHP ve biz demokratik solculardan başkası olmayacaktır. Bu nedenle herkes sorumluluğunun bilincine varmak ve gereğini yapmak zorundadır.

Halkçı-Devrimci gençler olarak bizlere bu tarihsel dönemde düşen başlıca tarihsel görevler şunlardır:

1- Mayısın ilk günü yapılacak olan ön seçimlerde parti adayları olarak, halkın içinden çıkmış ve halkın güvenini kazanmış, demokratik sol'un temel kurallarına ve özyönetim ülküsüne bağlılığı ka-

nıtlanmış, egemen çıkar çevreleri ile hiçbir ilişkisi olmayan, halkımızın ve demokratik sol akımın yararlarını herşeyden üstün tutan, partimizi tutuculaştırmak ve düzenle uzlaştırmak isteyen bazı unsurların etkisizleştirilmesine, partinin bir işçi-köylü tabanına oturabilmesine kısaca "Emekçiler Parti Yönetimine" sav sözünün gerçeklik kazanmasına katkıda bulunabilecek kişilerin seçilmesi için gerekli özen ve çaba gösterilmelidir. Bu çabanın aynı zamanda partimizin seçimi kazanmasını ve seçim sonrası önüne çıkarılacak çeşitli engelleri aşmasında kolaylaştıracağını bil-meliyiz.

2- Seçime yönelik parti çalışmalarını için en büyük görevler yine bize düşmektedir. CHP açık hava ve kapalı salon toplantılarında düzenin ve güvenin sağlanması, partili toplulukların ve tümüyle halkın faşist tehditçiliğe ve tehditçiliğe karşı korunması için görevli veya sorumlu parti kurulları ile uyum içinde en etkin biçimde çalışılmalıdır. Özellikle toplantılarda görülebilecek saldırganlık veya bozgunculuk hevesleri olabildiğince barışçı yöntemlerle ama kesinlikle önlenmeli veya etkisizleştirilmelidir.

3- Seçim döneminde yoğunlaşan parti çalışmalarında oluşturulan çeşitli kurullara katılmak ve görev üstlenmeliyiz. Çevremizde gördüğümüz Demokratik Sol eğilimli kişilerinde bu çalışmalara katılması ve sorumluluk üstlenmesi için çaba göstermeliyiz. Sorumluluk duygusunu ve bilincini yaygınlaştırmalıyız. Seçim gününde sandık başında "parti temsilciliği" ve "müşahitlik" yapacak olan arkadaşların daha önceden saptanması ve gerekli bilgilerin öğretilmesi seçim günü karışıklıkların doğmasını ve oy kaybının olmasını önleyecektir.

4- Parti kurullarının dışında her yerleşim biriminde oturan Demokratik Solcu arkadaşlar çevrelerinde sürekli dayanışma ve ortak çalışma içinde olmalıdırlar. Kendi aralarında komite biçiminde örgütlenerek bunu parti gençlik kolu'na bildirmelidir. Partinin yazı yazma -afiş yapıştırma eylemlerini bu komiteler kendi bölgelerinde düzenlemeli ve diğer bölgelerle yardımlaşma içinde olmalıdır. Bu çalışmalar sırasında yasa kuralları öğrenilmeli ve gerekleri yerine getirilmelidir.

5- Seçim günü katılımın yükseltilmesi özellikle CHP seçmenlerinin sandık başına gelmesi ve oy hakkını kullanması gereklidir. Bu amaçla yapılan genel parti propagandasının yanısıra özel çabalarda büyük önem taşır. Her sokaktaki Demokratik Solcu gençler partinin birer "SOKAK GÖREVLİSİ" olarak çalışmalı ve o sokakta oturan bütün CHP seçmenlerinin oy kullanmasını sağlamalıdır. Bu amaç çerçevesinde tek tek seçmenlerle

ilişki kurulmalı onlara oylarının değeri tekrar tekrar anlatılmalıdır. Çeşitli nedenlerle sandık başına gelemeyenlere, hastalara yaşlılara yardımcı olunmalıdır. Bu basit gibi görünmesine karşın sabır, çalışkanlık, akıl ve zaman isteyen bir çalışmadır.

6- Hepsinden önemli olarak bütün arkadaşlar seçimlerde halkın siyasete olan yüksek ilgisinden yararlanarak Demokratik Sol düşüncüyü kitlelere taşımalıdır. Bu arada seçim döneminde her çeşit düşüncenin ortaya serilmesini fırsat bilerek Demokratik Sol'u onlarla karşılaştırarak, farklılıklarımızı veya karşıtlıklarımızı saptamalı, üstünlüklerimizi veya zayıf yönlerimizi görmeli, eksikliklerimizi görmeliyiz. Halkımızın özlem ve gereksinmelerini çağın gerekleri ile bağdaştırarak bilimin ışığında sistemleştirilmesinden doğan Demokratik Sol düşüncenin yeniden halk kitlelerinin en sağda kalmış unsurlarına dek götürülmesi ve halkın katkısıyla daha da geliştirilmesi zenginleştirilmesi küçümsenmeyecek bir görevdir. Her Demokratik Solcu bu süreçte verdiği kadar alacaktır, öğrettiğinden çok öğrenecektir ve kendisini daha çok yenileyip geliştirecektir. Bunun için özgür ve aşkın düşünebilmek, bilimsel çözümleme yapabilmek, en ters eğilim içerisinde olsa bile halktan olan herkese özveriyle ve hoşgörülle gidebilmek gerekir.

7- Son olarak seçim günü bütün arkadaşlar seçim kurallarına bağlı kalarak ve bu seçim kurallarını çiğnemek isteyenlere karşı uya-

nık olarak sandık başına görevlerine gitmelidirler. Kışkırtmalara kapılmadan ve kışkırtıcı olmadan ama bütün dikkat ve kararlılıklarıyla görevlerini yapmalıdırlar. Halkçı-Devrimci Gençlik sandıklar üzerinde oynamak istenecek her oyuna ne pahasına olursa olsun, gerekirse kanı ve canı pahasına engel olacaktır.

SANDIKLARIMIZA SORUMLU KARARLI VE AKILLI BİR BİÇİMDE SAHİP ÇIKACAĞIZ

Halkçı-Devrimci Genç Arkadaş;

Bütün bunlar içinde bulunduğumuz tarihsel dönemde bize düşen tarihsel görevlerin başlıcaları. Bunlar bizim aynı zamanda halkımız ve kendi kendimize olan sorumluluğumuzun gerekleridir. İnsanlık ve yurttaşlık görevleridir. Bizim savaşımız halkımızın özgürlük savaşımıdır, hak savaşımıdır. Tarihin akışına insanlığın gelişimine uygundur. Çağımızın gerektirdiği ve bilimin gösterdiği yöndedir ve zaferi artık önlenemez niteliktedir.

Yarın ülkemizin ak günlerinde halkımızın karşısında yüzümüzün aklıyla çıkmak istiyorsak, Türkiye'nin özgür geleceğinde söz sahibi olmak istiyorsak halkımızın bu kararlılık zulüm döneminden kurtuluşu için verdiği ölüm-dirim savaşımında üzerimize düşen görevleri başarıyla yerine getirmeliyiz. Türk gençliğinin halkına ve tüm insanlığa karşı sorumluluğudur bu.

SON DAKİKA

**NIKSAR'DA
MHP VE AP'NİN
SİLAHLI ZORBALARI
ECEVİT'E
VE
HALKA SALDIRDILAR**

**BU KONUDA
SÖYLENECEK
HEM
ÇOK ŞEY VAR
HEMDE YOK...**

**NE SÖYLENECEKSE
HALKIMIZ SÖYLEMELİ
BEŞ HAZİRANDA
BU GÖZÜ DÖNMÜŞ
ZORBALARA**

**HALK İKTİDARI
KURULUNCA ELBET
BUNLARIN
HESABI SORULACAK**

**NE OLUYORSA
HALKIN
GÖZÜ ÖNÜNDE OLUYOR
HALKIN ÜZEDİNE
KURŞUN SIKILIYOR
GÜPEGÜNDÜZ**

**BEŞ HAZİRANLA
AK GÜNLER
GELECEK ÜLKEMİZE
İNSANLAR TUTUKLANMAYACAĞAK
İŞKENCE GÖRMEYECEK**

**ANA
OKULDAN
EVLADININ DÖNÜŞÜNÜ
KUŞUYLA BEKLEMİYECEK
ANALAR
EVLAT ACISI ÇEKMEYECEK**

**SİLAHLI KUKLA ZORBALARI
KUKLALARIN İPİNİ ELİNDE TUTAN
HOKKABAZLARI
LANETLE ANIYORUZ...**

HESAP SORULACAK